პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК и ТК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოდის 38-ე წელი № 192 (10889) | ხუთშაბათი, 15 აგვისტო, 1957 წ. | ფასი 20 კაპ.

დღეს ნომერში:

ერთობლივი განცხადება საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის დელეგაციებთან მოლაპარაკების შესახებ (1-ლი და მე-2 გვერდი).

სოციალიზმის ძალების დარაზმვისათვის, გერმანია-საბჭოთა კავშირის ურღვევი მეგობრობისათვის! (მე-2 გვერდი).

ბერლინის მოსახლეობა გულთბილად გამოეთხოვა საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციას (მე-2 გვერდი).

ამხანაგების ნ. ს. ხრუშჩოვის, ა. ი. მიქოიანის, ა. ა. გრომიკოს, ვ. ვ. გრიშინის, პ. ნ. კუმიკინის, ზ. ვ. მირონოვას, ი. ვ. სპირიდონოვის, ვ. ე. სემიჩასტნის დიპეშა ამხანაგებს ვ. პიკს, ვ. ულბრიხტს, ო. გროტევოლს (მე-2 გვერდი).

საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაცია დაბრუნდა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკიდან (მე-3 გვერდი).

წერილი სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ნ. ა. ბულგანინისა ატომური და წყალბადის იარაღის აკრძალვისათვის მესამე საერთაშორისო კონფერენციისადმი (მე-3 გვერდი).

ხალხთა ურღვევი მეგობრობის ნიშნით (მე-3 გვერდი).

ფ. სეიფულ-მულიუკოვი. — ინდოეთის დამოუკიდებლობის 10 წელი (მე-3 გვერდი).

არ შევიყვანოთ შეცდომაში მსოფლიო საზოგადოებრიობა, აღმოვფხვრათ [illegible] იარაღებული ძალებისა და შეიარაღების შემცირების შესახებ შეთანხმების მიღწევისათვის (მე-4 გვერდი).

ერთობლივი განცხადება

საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის დელეგაციებთან მოლაპარაკების შესახებ

1957 წლის 7-დან 14 აგვისტომდე გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის მიწვევით მეგობრული ვიზიტით იყო საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაცია საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივნის, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრის ნ. ს. ხრუშჩოვის მეთაურობით.

საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის წევრები გაეცნენ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის დედაქალაქ ბერლინს და იმოგზაურეს რესპუბლიკაში, ეწვივნენ ქალაქებს ლაიპციგს, მაგდებურგს, ზასნიცს, შტრალზუნდს, ვარნემიუნდეს, როსტოკს, რათა გასცნობოდნენ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ეკონომიურ, პოლიტიკურ და კულტურულ ცხოვრებას. დელეგაცია იყო სამრეწველო საწარმოებში, სასოფლო-სამეურნეო საწარმოო კოოპერატივებში, სამეცნიერო და კულტურულ დაწესებულებებში, სადაც მოეწყო დელეგაციის წევრთა მრავალი შეხვედრა და საუბარი გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მუშებთან, გლეხებთან, ინტელიგენციისა და ახალგაზრდობის წარმომადგენლებთან. დელეგაციას შეხვედრები ჰქონდა აგრეთვე დემოკრატიული გერმანიის ეროვნულ ფრონტში შემავალი პარტიებისა და ორგანიზაციების ხელმძღვანელებთან და წარმომადგენლებთან.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მოსახლეობამ საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციას მოუწყო მხურვალე მიღება, რომელიც საბჭოთა კავშირის ხალხებთან ძმური მეგობრობის მკაფიო დემონსტრაცია იყო.

საბჭოთა დელეგაცია გაეცნო სერიოზულ წარმატებებს, რომლებიც გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მშრომელებმა მოიპოვეს მშვიდობიან შემოქმედებითს შრომაში ახალი, სოციალისტური საზოგადოების აშენებისათვის, და დარწმუნდა, თუ რა დიდ ღონისძიებებს იღებენ დემოკრატიული გერმანიის ეროვნულ ფრონტში გაერთიანებული პარტიები და ორგანიზაციები ევროპაში მშვიდობის განმტკიცებისა და მეზობელ ქვეყნებთან და სხვა მშვიდობისმოყვარე ხალხებთან მეგობრული ურთიერთობის განვითარების ინტერესებისათვის.

საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაცია მიიღო გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის პრეზიდენტმა ამხანაგმა ვილჰელმ პიკმა.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის დელეგაციებს შორის გაიმართა მოლაპარაკება, რომელშიც მონაწილეობა მიიღეს:

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის მხრივ — საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ნ. ს. ხრუშჩოვმა, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის წევრმა ა. ი. მიქოიანმა, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრებმა ა. ა. გრომიკომ, ვ. ვ. გრიშინმა, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატებმა პ. ნ. კუმიკინმა, ვ. ე. სემიჩასტნიმ, ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრებმა ზ. ვ. მირონოვამ, გ. მ. პუშკინმა, ლ. თ. ილიჩოვმა, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ლენინგრადის საქალაქო კომიტეტის მდივანმა ი. ვ. სპირიდონოვმა და საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის განყოფილების გამგის მოადგილემ ი. ტ. ვინოგრადოვმა;

გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის მხრივ — გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ვ. ულბრიხტმა, ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრებმა ო. გროტევოლმა, ჰ. მატერნმა, ფ. ელსნერმა, ფ. ებერტმა, ჰ. რაუმ, ვ. შტოფმა, კ. შირდევანმა, ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატებმა ე. მიუკენბერგერმა, ე. ჰონეკერმა, ბ. ლაიშნერმა, ჰ. ვარნკემ და ა. ნეიმანმა.

საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობათა დელეგაციებს შორის გაიმართა მოლაპარაკება, რომელშიც მონაწილეობდნენ:

სსრ კავშირის მხრივ — საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი ნ. ს. ხრუშჩოვი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე ა. ი. მიქოიანი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრი ა. ა. გრომიკო, სსრ კავშირის საგარეო ვაჭრობის მინისტრის მოადგილე პ. ნ. კუმიკინი, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ლენინგრადის საქალაქო კომიტეტის მდივანი ი. ვ. სპირიდონოვი, საკავშირო პროფსაბჭოს თავმჯდომარე ვ. ვ. გრიშინი, მოსკოვის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე ზ. ვ. მირონოვა, საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ვ. ე. სემიჩასტნი, სსრ კავშირის ელჩი გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში გ. მ. პუშკინი;

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მხრივ — პრემიერ-მინისტრი ო. გროტევოლი, მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე ვ. ულბრიხტი, მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე და საგარეო საქმეთა მინისტრი დოქტორი ვ. ბოლეი, მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეები ჰ. რაუ, ო. ნუშკე, პ. შოლეი, ბ. ლაიშნერი, სახელმწიფო მდივანი პ. კონეკი და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ელჩი სსრ კავშირში ი. კიონგი.

მოლაპარაკების დროს, რომელიც გულითადობისა და გულახდილობის ატმოსფეროში მიმდინარეობდა, მოხდა აზრთა გაზიარება ბევრ საკითხზე, რომლებიც ეხება სსრ კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის ურთიერთობის შემდგომ განვითარებას, აგრეთვე საერთაშორისო მდგომარეობას.

* * *

გამართულმა მოლაპარაკებამ კვლავ დაადასტურა ორივე მხარის შეხედულებათა სრული ერთობა საერთაშორისო მდგომარეობისა და, კერძოდ, ევროპაში მდგომარეობის საკითხებზე.

სსრ კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის წარმომადგენლებმა აღნიშნეს, რომ ამბების მსვლელობამ განვლილ თვეებში სავსებით დაადასტურა საერთაშორისო მდგომარეობის შეფასება, რომელიც მოცემული იყო საბჭოთა კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობათა დელეგაციების 1957 წლის 7 იანვრის ერთობლივ განცხადებაში. კმაყოფილებით აღინიშნა, რომ უკანასკნელ თვეებში სოციალისტური სახელმწიფოებისა და მსოფლიოს მთელი მშვიდობისმოყვარე ძალების მოქმედების შედეგად მიღწეულია საერთაშორისო დაძაბულობის ერთგვარი შენელება და სულ უფრო იზრდება ხალხთა წინააღმდეგობა „ძალის პოზიციის“ და ცივი ომის იმპერიალისტური პოლიტიკისადმი, ფართოვდება პროტესტები გამალებული შეიარაღების წინააღმდეგ და განსაკუთრებით იმის წინააღმდეგ, რომ იმპერიალისტური წრეები განაგრძობენ მზადებას ატომური ომის გაჩაღებისათვის.

ორივე მხარემ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ მათი საგარეო პოლიტიკის საფუძველია ბრძოლა ევროპასა და მთელ მსოფლიოში მშვიდობის განმტკიცებისათვის, სოციალისტური ქვეყნების ერთიანობის შემდგომი განმტკიცებისათვის, სხვადასხვა საზოგადოებრივი წყობილების სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანაარსებობის პრინციპის განუხრელი განხორციელებისათვის.

ორივე მხარემ განაცხადა, რომ მტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი განაგრძონ შეუსუსტებელი ბრძოლა საერთაშორისო დაძაბულობის შენელებისათვის, შეიარაღებისა და შეიარაღებული ძალების საყოველთაო შემცირებისათვის, ატომური და წყალბადის იარაღის გამოცდის დაუყოვნებლივ შეწყვეტისა და მისი სრული აკრძალვისათვის. ორივე ქვეყნის წარმომადგენლები დარწმუნებულნი არიან, რომ თვითეულ ნაბიჯს შეიარაღების შეზღუდვისათვის ამჟამად გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს საერთაშორისო მდგომარეობის გასუმჯობესებლად და მთელ მსოფლიოში მშვიდობის განსამტკიცებლად. ამის გამო ბრძოლა შეიარაღების საყოველთაო შემცირებისა და ატომური და წყალბადის იარაღის სრული აკრძალვისათვის მათ მიიჩნიათ ყველა ხალხის მთავარ ამოცანად.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობა მხარს უჭერს საბჭოთა კავშირის წინადადებას იმის შესახებ, რომ შეწყდეს ან თუნდაც ორი-სამი წლით შეჩერდეს ატომური და წყალბადის იარაღის გამოცდა, აგრეთვე სხვა კონკრეტულ წინადადებებს განიარაღების ნაწილობრივ ღონისძიებათა შესახებ, რომლებიც სსრ კავშირის მთავრობამ წამოაყენა განიარაღების პრობლემის გადაჭრაში პროგრესის ინტერესებისათვის. მხარეები ერთსულოვნად გმობენ პოზიციას, რომელიც დაიკავეს დასავლეთის სახელმწიფოებმა, რომლებიც თავს არიდებენ რაიმე კონკრეტულ გადაწყვეტილებათა მიღებას განიარაღებისა და ატომური და წყალბადის იარაღის გამოცდის შეწყვეტის პრაქტიკულ ღონისძიებათა შესახებ. ფაქტები მოწმობენ, რომ დასავლეთის სახელმწიფოებს მხოლოდ შეცდომაში შეჰყავთ ხალხები უნაყოფო ლაპარაკით განიარაღების შესახებ; არსებითად მოლაპარაკებას განიარაღების შესახებ იყენებენ გამალებული შეიარაღების დასაფარავად და დასავლეთი გერმანიის იმ წრეების მხარდასაჭერად, რომლებიც მილიტარისტული პოლიტიკის გამტარებლები და რევანშის იდეოლოგიის მატარებლები არიან.

საბჭოთა კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას საჭიროდ მიაჩნიათ განაცხადონ, რომ ამერიკის ატომური იარაღის განლაგება დასავლეთ გერმანიასა და დასავლეთ ევროპის სხვა ქვეყნებში და ჩრდილოეთ ატლანტიკის ბლოკის ორგანოების გადაწყვეტილება ნატოს წევრი ევროპის ქვეყნების ატომური იარაღით აღჭურვის შესახებ აძლიერებს საფრთხეს ევროპის ქვეყნების მშვიდობისა და უშიშროებისათვის.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა, რომლისთვისაც ძვირფასია მთელი გერმანელი ხალხის ინტერესები, და საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირი, როგორც ერთ-ერთი სახელმწიფო, რომელმაც გამარჯვება მოიპოვა ჰიტლერულ ფაშიზმზე და რომელსაც საერთაშორისო შეთანხმებათა შესაბამისად პასუხისმგებლობა აკისრია იმისათვის, რომ გერმანიის აგრესიული ძალები არასოდეს არ დაემუქრონ თავიანთ მეზობლებს ან მთელი მსოფლიოს მშვიდობია შენარჩუნებას, გვერდს ვერ აუვლიან იმ ფაქტს, რომ დასავლეთ გერმანიაში განვითარება მიდის იმ გზით, რომელიც დიდ საფრთხეს წარმოადგენს ევროპის მშვიდობისათვის. გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობა, ურიგდება და აქეზებს რა დასავლეთის სახელმწიფოთა ატომგულის იარაღის განლაგებას დასავლეთ გერმანიაში და ამზადებს რა ბუნდესვერის შეიარაღებას ატომური იარაღით, ამით გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ტერიტორიას აქცევს ნატოს ძირითად ბაზად ევროპაში ატომური ომის საწარმოებლად. გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობის ასეთი მოქმედება არა მარტო ემუქრება ევროპის ხალხთა უშიშროებას, არამედ მას მოსდევს სასიკვდილო საფრთხე თვით დასავლეთ გერმანიის მოსახლეობისთვისაც, რომელიც ნატოს სამხედრო ბლოკის მიერ ატომური ომის გაჩაღების შემთხვევაში გარდუვალად განიცდიდა, თავისი მმართველი წრეების უგუნური პოლიტიკის შედეგად, თანამედროვე ატომგულის იარაღის კონცენტრირებული დარტყმების გამანადგურებელ მოქმედებას.

ორივე მხარე აღნიშნავს, რომ არც ერთ სახელმწიფოსა და არც ერთ ხალხს უფლება არა აქვს ჯეროვნად არ შეაფასოს საფრთხე, რომელიც წარმოიშვა იმის შედეგად, რომ დასავლეთ გერმანიის მილიტარისტულმა წრეებმა ამერიკის შეერთებული შტატების აგრესიულ წრეებთან შეკრეს კავშირი, რომელსაც საფუძვლად უდევს მათი საერთო მისწრაფება ახალი ომის გაჩაღებისადმი.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობა აცხადებს, რომ არ შეიძლება გერმანელი ხალხისათვის იყოს უშიშროება, სანამ დასავლეთ გერმანიის ტერიტორიაზე ატომური იარაღია. ევროპაში მშვიდობისათვის, მილიონობით გერმანელის მომავლისათვის იგი მიმართავს სახელმწიფოებს მტკიცე მოწოდებით უარი თქვან გერმანიაში თავიანთი ატომური იარაღის განლაგებაზე. იგი კვლავ მიმართავს წინადადებით გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობას შეთანხმდნენ ორივე გერმანული სახელმწიფოს არმიების ატომურ შეიარაღებაზე უარის შესახებ და იმის შესახებ, რომ არ დაუშვან ატომგულის იარაღის წარმოება გერმანიაში.

საბჭოთა კავშირის მთავრობა სრული გაგებით ეკიდება გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ამ წინადადებებს და მხარს უჭერს მათ. თავის მხრივ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობა დიდი კმაყოფილებით მიესალმება საბჭოთა კავშირის მზადყოფნას შეუთანხმდეს დასავლეთის სახელმწიფოებს, რომლებსაც ატომგულის იარაღი აქვთ, უარი თქვან გერმანიის ტერიტორიაზე რაიმე სახის ატომური ან წყალბადის იარაღის განლაგებაზე და იმედს გამოთქვამს, რომ დასავლეთის სახელმწიფოთა მთავრობები დადებით პასუხს გასცემენ საბჭოთა კავშირის შესაბამის წინადადებაზე, რომლის მიზანია საყოველთაო მშვიდობის განმტკიცება და რომელიც შეესაბამება მთელი გერმანელი ხალხის სასიცოცხლო ინტერესებს.

საბჭოთა კავშირი და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა გადაჭრით გმობენ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მმართველი წრეების პოზიციას, რომლებიც ისწრაფვიან შეუთანხმდნენ დასავლეთის სახელმწიფოთა მთავრობებს და ხელი შეუშალონ განიარაღების პრობლემის გადაჭრას. ამა წლის 29 ივლისის ერთობლივ განცხადებაში ამერიკის შეერთებული შტატების, დიდი ბრიტანეთის, საფრანგეთისა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობები კვლავ ცდილობენ გამალებული შეიარაღების შეწყვეტა დაუკავშირონ გერმანიის საკითხის მოწესრიგებას, რომლის გადაჭრასაც თვითონვე ყოველნაირად უშლიან ხელს. ქმნიან რა ასეთ მანკიერ რკალს, გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის და დასავლეთის სახელმწიფოთა მთავრობები თვალნათლივ გვიჩვენებენ, რომ მათ არა სურთ გადაჭრან არც განიარაღების პრობლემა, არც გერმანიის საკითხი, არამედ, უმთავრესად, ფიქრობენ ცივი ომისა და გამალებული შეიარაღების განგრძობაზე. შემთხვევითი როდია, რომ დასავლეთ გერმანიაში ბევრი პოლიტიკური მოღვაწე და ორგანიზაცია, რომლებიც უფრო საღად აფასებენ ვითარებას, ილაშქრებს ფედერალური მთავრობის ასეთი პოლიტიკის წინააღმდეგ, რომელიც შეუთავსებელია გერმანელი ხალხის ინტერესებთან. იმას, რომ დასავლეთის სახელმწიფოთა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობის ახლანდელ პოლიტიკას მოსდევს მხოლოდ საერთაშორისო დაძაბულობის შემდგომი გამწვავება ევროპაში და გერმანიის საკითხის კიდევ უფრო მეტი გართულება, მოწმობენ მათ მიერ ამ ბოლო დროს მიღებული ისეთი ღონისძიებები, რომლებიც დამატებით აღრმავებენ ევროპისა და გერმანიის გათიშვას, როგორიც არის შეთანხმებათა დადება „საერთო ბაზრის“ და „ევრატომის“ შესახებ და ნატოს ევრეთწოდებული ბალტიის სარდლობის შექმნა.

საბჭოთა მხარემ სრული სოლიდარობა გამოუცხადა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკისა და პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის ერთობლივ განცხადებას იმის შესახებ, რომ ბალტიის ზღვა უნდა იყოს მშვიდობის ზღვა და ემსახურებოდეს ევროპის ქვეყნების მშვიდობიანი განვითარების ინტერესებს. საბჭოთა კავშირი მხარს უჭერს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკისა და პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის მისწრაფებას შეუთანხმდნენ ბალტიის ზღვის აუზში მდებარე სხვა სახელმწიფოებს ბალტიისპირა ქვეყნების თანამშრომლობისა და საერთო პრობლემების ერთობლივად გადაჭრის მიზნით.

ორივე მხარემ კვლავ გამოთქვა მტკიცე რწმენა, რომ ევროპის უშიშროება შეიძლება მიღწეულ იქნას არა ერთმანეთისადმი დაპირისპირებულ სამხედრო ბლოკებად ევროპის ქვეყნების დაყოფის გზით, არამედ მხოლოდ ყველა ქვეყნის ერთობლივი ღონისძიებებით, კოლექტიური უშიშროების სისტემის შექმნის გზით, რომელშიც შევლენ ევროპის სახელმწიფოები განურჩევლად საზოგადოებრივი წყობილებისა.

ევროპაში დაძაბულობის შენელებას სერიოზულად შეუწყობდა ხელს ისეთი ღონისძიებები, როგორიც არის ევროპის ქვეყნებიდან უცხოეთის მთელი ჯარების გაყვანა და თავდაუსხმელობის შესახებ ხელშეკრულების დადება იმ ქვეყნებს შორის, რომლებიც ჩრდილოეთ ატლანტიკის ბლოკში და ვარშავის ხელშეკრულების თავდაცვითს სისტემაში შედიან. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობა კმაყოფილებით აღნიშნავს ორივე მხარის შეხედულებათა სრულ ერთობას იმის შესახებ, რომ საჭიროა უახლოეს დროში განხორციელდეს გერმანიაში მყოფი ოთხი სახელმწიფოს ჯარების მნიშვნელოვანი შემცირება. დასავლეთის სახელმწიფოთა მიერ ამ წინადადების მიღება დიდმნიშვნელოვანი ნაბიჯი იქნებოდა როგორც დასავლეთ, ისე აღმოსავლეთ ევროპის ტერიტორიიდან უცხოეთის მთელი ჯარების გაყვანისა და ამრიგად, ევროპის კონტინენტზე მშვიდობიანი დროისათვის ნორმალური პირობების აღდგენის გზაზე. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა აცხადებს, რომ მზად არის ხელი შეუწყოს ევროპაში შეზღუდული და კონტროლდაქვემდებარებული შეიარაღების ზონების შექმნას, რათა გაადვილდეს ევროპის უშიშროების ეფექტიანი სისტემის შექმნა.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის დელეგაციის წინადადებით მოლაპარაკების დროს დაწვრილებით იქნა განხილული გერმანიის პრობლემა. საბჭოთა კავშირი და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა ისწრაფვიან გადაჭრან ეს პრობლემა გერმანელი ხალხისა და ევროპის მშვიდობის საქმის ინტერესებისათვის. ორივე მხარე ერთსულოვანია იმაში, რომ გერმანელი ერის სასიცოცხლო საკითხი — მისი ერთიანობის აღდგენა — უწინარეს ყოვლისა თვით გერმანელი ხალხის საქმეა. გერმანიის მხარემ გააცნო საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციას გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის წინადადებანი გერმანელი ხალხის ერთიანობის აღდგენის გზების შესახებ. გერმანიაში ამჟამად შექმნილ პირობებში ამ მიზნის მისაღწევად რეალური გზაა გერმანიის კონფედერაციის შექმნა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკისა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის შეთანხმების საფუძველზე გერმანელი ხალხის საერთო ეროვნული ცხოვრების იმ ყველაზე მნიშვნელოვან და საჭირბოროტო საკითხთა შესახებ, რომლებიც ეხება გერმანიის მშვიდობისა და დამოუკიდებლობის უზრუნველყოფას და ატომური ომის საფრთხის თავიდან აცილებას. ამ მიზნით გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას საჭიროდ მიაჩნია უწინარეს ყოვლისა შეუთანხმდეს გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკას, რომ საერთო პოლიტიკა განახორციელონ შემდეგ საკითხებში:

1. აიკრძალოს ატომური ბომბებისა და ყოველგვარი ატომური იარაღის განლაგება და დამზადება გერმანიის ტერიტორიაზე, აგრეთვე აიკრძალოს ატომური ომის პროპაგანდა.

2. ორივე გერმანული სახელმწიფო გამოვიდეს შესაბამისად ნატოდან და ვარშავის ხელშეკრულების ორგანიზაციიდან, გაუქმდეს საყოველთაო სამხედრო ბეგარა და მოხდეს შეთანხმება ჯარების რიცხობრივი შემადგენლობის ურთიერთშეზღუდვის შესახებ.

3. ერთობლივად ან ცალცალკე მიმართონ ოთხ სახელმწიფოს მთელი გერმანიიდან მათი ჯარების უსწრაფესი ეტაპობრივი გაყვანის შესახებ.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკისა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის შეთანხმების მიღწევა ამ საკითხებზე დასაბამს მისცემდა გერმანიის კონფედერაციის არსებობას.

საბჭოთა კავშირი მხარს უჭერს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ამ წინადადებებს, როგორც ისეთ წინადადებებს, რომლებიც ამჟამად რეალურ გზას უხსნიან გერმანიის დემოკრატიულ გაერთიანებას გერმანიის მშვიდობიანი მომავლისა და ევროპის მშვიდობის განმტკიცების ინტერესებისათვის. მიესალმა რა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ღონისძიებებს, რომელთა მიზანია მიაღწიოს ურთიერთგაგებას გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკასთან გერმანიის ხალხის უმნიშვნელოვანესი ეროვნული ამოცანის — გერმანიის გაერთიანების გადაწყვეტის საქმეში, საბჭოთა დელეგაციამ განაცხადა, რომ სსრ კავშირი მზად არის ყოველი ღონისძიებით შეუწყოს ხელი გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასა და გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკას შორის დაახლოებისა და ურთიერთგაგების მიღწევას, განსაკუთრებით ითვალისწინებს რა, რომ საბჭოთა კავშირი ერთადერთი დიდი სახელმწიფოა, რომელსაც დიპლომატიური ურთიერთობა აქვს ორივე გერმანულ სახელმწიფოსთან.

საბჭოთა კავშირი დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს მთელ გერმანელ ხალხთან მტკიცე მეგობრული ურთიერთობის დამყარებას ევროპაში მშვიდობის უზრუნველყოფის ინტერესებისათვის. ამის შესაბამისად სსრ კავშირი, რომელიც ძმური მეგობრობით არის დაკავშირებული გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასთან, ისწრაფვის გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკასთანაც დაამყაროს კარგი ურთიერთობა, რომელსაც საფუძვლად დაედება ურთიერთნდობა. გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას მიაჩნია, რომ სსრ კავშირსა და გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკას შორის ასეთი ურთიერთობის დამყარება გააადვილებდა საჭირო პირობების შექმნას გერმანიის გაერთიანების პრობლემის გადასაჭრელადაც. მაგრამ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ახლანდელი მთავრობა, ანგარიშს არ უწევს რა გერმანელი ხალხის ეროვნულ ინტერესებს, ხელს უშლის გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკასა და სსრ კავშირს შორის კარგი ურთიერთობის დამყარებას.

მხარეებმა დაადასტურეს თავიანთი ერთსულოვანი აზრი, რომ გერმანიის როგორც მშვიდობისმოყვარე და დემოკრატიული სახელმწიფოს გაერთიანების გზაზე მთავარი დაბრკოლებაა გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობის ახლანდელი პოლიტიკური კურსი, რომლის მიზანია დასავლეთ გერმანიის რემილიტარიზაცია და მისი გადაქცევა აგრესიული ჩრდილოეთ ატლანტიკის ბლოკის სამხედრო ატომურ ბაზად. მილიტარიზაციის კურსს თან ახლავს აგრეთვე დასავლეთ გერმანიაში დემოკრატიული ძალების დათრგუნვა, რომლებიც გამოდიან ახალი ომის მომზადების წინააღმდეგ, რის ყველაზე მკაფიო გამოხატულებაა გერმანიის კომუნისტური პარტიის აკრძალვა. ეს კურსი აღრმავებს ორივე გერმანულ სახელმწიფოს შორის განსხვავებას და საფრთხეს უქმნის ევროპის მშვიდობას და თვითონ გერმანელი ხალხის უშიშროებას. რაც უფრო შორს წავა გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა რემილიტარიზაციისა და ატომური შეიარაღების გზით, რაც უფრო შეიბოჭავს თავს დასავლეთის სახელმწიფოთა აგრესიულ დაჯგუფებებში მონაწილეობით, მით უფრო გაძნელდება გაერთიანების ამოცანის გადაწყვეტა, რადგან გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობის ასეთი პოლიტიკა ანგრევს ორივე გერმანული სახელმწიფოს მშვიდობიანი და დემოკრატიული გაერთიანების თვით საფუძველს.

ორივე მხარეს საჭიროდ მიაჩნია განაცხადონ, რომ ლაპარაკიც კი ზედმეტია იმაზე, რომ გერმანია გაერთიანდეს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ინტერესების და რესპუბლიკის მშრომელების სოციალურ მონაპოვართა შელახვის გზით. არსებობს გერმანიის პრობლემის მშვიდობიანი გადაჭრის მხოლოდ ერთი გზა — ორ არსებულ გერმანულ სახელმწიფოს შორის დაახლოებისა და მოლაპარაკების გზა. არ შეიძლება გადაიჭრას საკითხები, რომლებიც მთელ გერმანიას ეხება, სუვერენული გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის, გერმანელ მშრომელთა მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფოს მონაწილეობის მიუღებლად.

* * *

სსრ კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის დელეგაციები ერთსულოვანი არიან იმაში, რომ სოციალისტური ბანაკის ქვეყნების მზარდი ერთიანობა, რომელსაც საფუძვლად უდევს პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის და მარქსიზმ-ლენინიზმის იდეების ერთგულების პრინციპები, თანასწორუფლებიანობის, დამოუკიდებლობისა და ძმური ურთიერთდახმარების პრინციპები, სოციალისტური მშენებლობის გზაზე დამდგარი ყველა ქვეყნის წარმატებით განვითარების საიმედო გარანტიაა.

ორივე მხარე აცხადებს, რომ სოციალისტური სახელმწიფოების ბანაკის შეკავშირება მათ მიაჩნიათ მშვიდობის, უშიშროებისა და სოციალიზმის მშენებლობის წარმატებათა უმნიშვნელოვანეს პირობად.

საბჭოთა კავშირის ხალხებს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა ევროპის მშვიდობის საიმედო ბასტიონად მიაჩნიათ. იმ ვითარების გამო, რომელიც ამჟამად დასავლეთ გერმანიაში იქმნება, გერმანიის დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ განსაკუთრებით დიდმნიშვნელოვანი როლი უნდა შეასრულოს ევროპის მშვიდობის შენარჩუნების საქმეში. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა, რომელიც დასავლეთში სოციალიზმის ქვეყნების ბანაკის ფორპოსტია, თავის ბრძოლაში სოციალიზმის აშენებისათვის და გერმანიის როგორც მშვიდობისმოყვარული დემოკრატიული სახელმწიფოს გაერთიანებისათვის, სოციალისტურ სახელმწიფოთა სრული მხარდაჭერით სარგებლობს.

ორივე მხარემ განაცხადა, რომ მტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი ყველა ღონისძიება განახორციელონ სოციალიზმის ძალების შემდგომი დარაზმვისათვის და განამტკიცონ ვარშავის ხელშეკრულების ქვეყნების ერთიანობა, ხელშეკრულების, რომელიც უზრუნველყოფს მის მონაწილეთა უშიშროებას, მათ

(დასასრული მე-2 გვერდზე)

ერთობლივი განცხადება

საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის დელეგაციებთან მოლაპარაკების შესახებ

(დასასრული)

კვლავ დაადასტურეს, რომ ვარშავის ხელშეკრულებით ნაკისრ სამოკავშირეო ვალდებულებათა შესაბამისად, საბჭოთა კავშირი და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა ერთობლივად დაიცავენ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის დამოუკიდებლობას, არ დაუშვებენ მისი საზღვრების დარღვევას და გადამწყვეტ წინააღმდეგობას გაუწევენ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მშრომელთა მშვიდობიანი შრომისა და დემოკრატიულ მონაპოვართა ხელყოფის ყოველ ცდას.

* * *

ორივე მხარე კმაყოფილებით აღნიშნავს, რომ მეგობრული ურთიერთობა სსრ კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის კვლავ წარმატებით ვითარდება სრული თანასწორუფლებიანობის, სუვერენიტეტის ურთიერთპატივისცემისა და საშინაო საქმეებში ჩაურევლობის სულისკვეთებით. ურთიერთობა გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასა და სსრ კავშირს შორის აგებულია პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის მკვიდრ საძირკველზე, როგორც ეკონომიკის დარგში, ისე პოლიტიკურ და კულტურულ დარგებში მჭიდრო ძმური თანამშრომლობისა და ურთიერთდახმარების საფუძველზე, ერთიმეორისადმი ურყევი ნდობის საფუძველზე. ეს არის ახალი ტიპის ურთიერთობა, რომელიც კონიუნქტურული მოსაზრებებით კი არ განისაზღვრება, არამედ ექვემდებარება სოციალიზმის მშენებლობის საერთო ინტერესებს, ხალხთა შორის მშვიდობის განმტკიცების ამოცანებს.

გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის დელეგაციები აცხადებენ, რომ ურღვევი მეგობრობა საბჭოთა კავშირთან იმ სასიცოცხლო საკითხების გადაჭრის აუცილებელი წანამძღვარია, რომლებიც მთელ გერმანელ ხალხს ეხება.

სსრ კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის დამყარებული ძმური მეგობრობა ორივე მხარეს მიაჩნია ორივე ქვეყნის ხალხთა დიად ისტორიულ მონაპოვრად და მთელ გერმანელ ხალხთან საბჭოთა კავშირის მტკიცე მეგობრული ურთიერთობის განვითარების საწინდრად.

მხარეები კმაყოფილებით აღნიშნავენ, რომ სსრ კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობათა დელეგაციების მოლაპარაკების შემდეგ, რომელიც მოსკოვში გაიმართა ამა წლის იანვარში, ორივე ქვეყნის ურთიერთობა კიდევ უფრო განმტკიცდა. ხელმოწერილ იქნა ისეთი ფრიად დიდმნიშვნელოვანი ხელშეკრულებანი და შეთანხმებანი, როგორიც არის შეთანხმება, რომელიც აწესრიგებს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ტერიტორიაზე საბჭოთა ჯარების დროებით ყოფნასთან დაკავშირებულ საკითხებს, და საკონსულო ხელშეკრულება.

ორივე ქვეყნის დელეგაციათა მოლაპარაკების მსვლელობაში განხილულ იქნა მთელი რიგი საკითხები, რომლებიც ეხება სსრ კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის ურთიერთობის შემდგომ განვითარებასა და გაღრმავებას სხვადასხვა დარგში.

დელეგაციებმა ერთმანეთს გაუზიარეს აზრები სსრ კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის სავაჭრო ურთიერთობის განვითარების საკითხებზე და კმაყოფილებით აღნიშნეს, რომ საბჭოთა კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობათა დელეგაციების 1957 წლის 7 იანვრის ერთობლივი განცხადების ხელმოწერის მომენტიდან სავაჭრო ურთიერთობამ სსრ კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის შემდგომი წარმატებითი განვითარება ჰპოვა. ეს, კერძოდ, გამოიხატა 1957 წლისათვის სავაჭრო შეთანხმების ხელმოწერით, რომელიც ითვალისწინებს ურთიერთსაქონელბრუნვის მნიშვნელოვან გაფართოებას.

დელეგაციებმა მიაღწიეს შეთანხმებას იმაზე, რომ უახლოეს ხანში ბერლინში მოეწყოს მოლაპარაკება იმის შესახებ, რომ სსრ კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის დაიდოს შეთანხმება საქონლის ურთიერთმიწოდებაზე სამი წლის — 1958-1960 წლების ვადით. შეთანხმებაში გათვალისწინებულ იქნება ურთიერთსაქონელბრუნვის შემდგომი ზრდა. ამ შეთანხმებით დადგენილ იქნება საბჭოთა კავშირიდან იმ საქონლის მიწოდება, რომელიც ესაჭიროება გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას, მათ შორის ქვანახშირისა და კოქსის, რკინის მადნის, თუჯის, შავი ლითონების ნაგლინის, ფერადი ლითონების, აპატიტ-კონცენტრატის, ნავთობის, ხე-ტყის მასალების, მატყლის, ბამბის, აგრეთვე მარცვლეულისა და ზოგიერთი სხვა სასურსათო საქონლის მიწოდება და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკიდან შესაბამისი მიწოდება საბჭოთა კავშირში მისი მრეწველობის პროდუქციისა, მათ შორის სხვადასხვა მანქანების, გემების, ხელსაწყოების, აპარატების, საკაბელო ნაკეთობის, სხვა სახეობათა მოწყობილობის, მასალებისა და საქონლის მიწოდება.

მიღწეულ იქნა აგრეთვე შეთანხმება, რომ უახლოეს ხანში მხარეთა წარმომადგენლებს შორის მოეწყოს მოლაპარაკება ვაჭრობისა და ზღვაოსნობის შესახებ ხელშეკრულების დადებაზე.

ეკონომიური თანამშრომლობის განვითარებაში ახალი ეტაპი იქნება მანქანათმშენებელი მრეწველობისა და მრეწველობის სხვა დარგების ფართო კოოპერირება, რის განხორციელებაზე ამჟამად მუშაობენ ორივე ქვეყნის საგეგმეკონომიური ორგანოები. ორივე ქვეყნის ეკონომიური განვითარებისათვის ხელის შესაწყობად ხორციელდება ღონისძიებანი, რათა გაფართოვდეს ინფორმაციის გაცვლა სამეცნიერო-ტექნიკურ მიღწევათა შესახებ და თანამშრომლობა საკონსტრუქტორო სამუშაოთა დარგში. ორივე მხარე ერთი აზრისაა, რომ სსრ კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ეკონომიური თანამშრომლობა, რომელიც წარმატებით ვითარდება, არა მარტო ხელს უწყობს მიმდინარე მოთხოვნილებათა დაკმაყოფილებას, არამედ დიდი მნიშვნელობა აქვს აგრეთვე ორივე ქვეყნის ეკონომიკის შემდგომი განვითარებისათვის. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკისათვის იგი, კერძოდ, ქმნის რესპუბლიკის საწარმოების საჭირო ნედლეულით უზრუნველყოფისა და დატვირთვის, აგრეთვე მისი მრეწველობის პროდუქციის გასაღების ხელსაყრელ წანამძღვრებს.

ორივე მხარემ აღნიშნა, რომ სსრ კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის მეგობრული ურთიერთობის განვითარებისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს კულტურულ და მეცნიერულ-ტექნიკურ კავშირს და შეთანხმდნენ გადადგან საჭირო ნაბიჯები ამ კავშირის შემდგომი გაფართოებისათვის.

* * *

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის წარმომადგენლებმა მათ შორის გამართული მოლაპარაკების დროს ერთმანეთს გაუზიარეს აზრები თავიანთ პარტიებში არსებული მდგომარეობისა და ორივე ქვეყანაში არსებული პოლიტიკური ვითარების შესახებ, განიხილეს საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიასა და გერმანიის ერთიან სოციალისტურ პარტიას შორის შემდგომი თანამშრომლობის საკითხები, აგრეთვე საერთაშორისო მუშათა მოძრაობის აქტუალური საკითხები. ორმა კმაყოფილებით აღინიშნა, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის დელეგაციათა მოლაპარაკების შემდეგ, რომელიც მოსკოვში გაიმართა ამა წლის იანვარში, კიდევ უფრო გაფართოვდა და განმტკიცდა მეგობრული კავშირი და თანამშრომლობა ორივე პარტიას შორის, ხდება აზრებისა და ინფორმაციის სისტემატური გაზიარება უმნიშვნელოვანეს პოლიტიკურ საკითხებზე.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის წარმომადგენელთა შორის აზრთა გაზიარებამ ცხადყო სრული ურთიერთგაგება და შეხედულებათა ერთიანობა ყველა აღძრულ საკითხზე. ორივე პარტიას სსრ კავშირისა და გერმანიის მუშათა კლასის წინაშე, ყველა ქვეყნის მშრომელთა წინაშე თავის საპატიო მოვალეობად მიაჩნია ყოველი ღონისძიებით განამტკიცონ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის საბრძოლო მეგობრობა, განამტკიცონ ძმური კავშირი გამარჯვებული სოციალიზმის მსოფლიოში პირველ ქვეყანას — სსრ კავშირსა და გერმანიის ისტორიაში მუშათა და გლეხთა პირველ სახელმწიფოს, გერმანიის მუშათა მოძრაობის სახელოვანი რევოლუციური ტრადიციების მემკვიდრეს — გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის.

მოლაპარაკების მსვლელობაში გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის წარმომადგენლებმა აცნობეს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის წარმომადგენლებს, რომ გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის III პარტიულმა კონფერენციამ და ამ უკანასკნელ ხანს გამართულმა ცენტრალური კომიტეტის პლენუმებმა, ხაზგასმით აღნიშნეს რა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის გადაწყვეტილებათა უდიდესი მნიშვნელობა მთელი საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობისათვის, ამ გადაწყვეტილებათა სულისკვეთებით შეიმუშავეს მთელი რიგი ღონისძიებანი პარტიულ-ორგანიზაციული და იდეოლოგიური მუშაობის დონის ასამაღლებლად, სახელმწიფო აპარატის სტრუქტურის გასამარტივებლად და მისი საქმიანობის გასაუმჯობესებლად, აგრეთვე გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ეკონომიკის და მშრომელთა ცხოვრების დონის შემდგომი აღმავლობისათვის. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის წარმომადგენლებს აგრეთვე ეცნობათ გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის 30-ე პლენუმის გადაწყვეტილებანი გერმანიის გაერთიანებისა და ევროპის ხალხთა მშვიდობისა და უშიშროების უზრუნველყოფის საკითხებზე.

ყველა აღნიშნული გადაწყვეტილების საფუძველზე გერმანიის ერთიანმა სოციალისტურმა პარტიამ, თანმიმდევრულად ახორციელებს რა პარტიული ცხოვრების ლენინურ პრინციპებს, მნიშვნელოვანი წარმატებები მოიპოვა სოციალისტური მშენებლობის ხელმძღვანელობაში, ფართო მასების შემოქმედებითი ინიციატივის განვითარებაში და პარტიის გარშემო მათს დარაზმვაში სოციალიზმის აშენებისათვის, მშვიდობის შენარჩუნებისა და განმტკიცებისათვის საბრძოლველად. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოების დეპუტატთა არჩევნები, რაც ამა წლის ივნისში გაიმართა, დემოკრატიული გერმანიის ეროვნული ფრონტის დიდი გამარჯვება იყო და მოწმობს, რომ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მოსახლეობა სავსებით უჭერს მხარს გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის პოლიტიკას.

ორივე დელეგაციამ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ უდიდესი მნიშვნელობა აქვს გერმანიის მუშათა კლასის მოქმედების ერთიანობას გერმანული მილიტარიზმისა და ახალი ომის საფრთხის წინააღმდეგ ბრძოლაში, აგრეთვე მშვიდობისმოყვარულ და დემოკრატიულ საფუძველზე გერმანიის გაერთიანების საქმეში. როგორც აღმოსავლეთ გერმანიის, ისე დასავლეთ გერმანიის მუშები სულ უფრო რწმუნდებიან, რომ მათი ერთობლივი მოქმედება საჭიროა ამ ამოცანების გადასაწყვეტად. ასეთი გზით შეიძლებოდა შექმნილიყო დიდი ძალა, რომლის გარშემოც დაირაზმებოდა გერმანელი ხალხის უმრავლესობა. გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ის წრეები, რომლებიც კვლავ გამოდიან მუშათა კლასის მოქმედების ერთიანობის წინააღმდეგ, ნებსით თუ უნებლიეთ აფერხებენ გერმანელი ხალხის ეროვნულ მისწრაფებათა განხორციელებას და მხარს უჭერენ დასავლეთ გერმანიის იმპერიალისტური ძალების ანტიხალხურ პოლიტიკას.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის წარმომადგენლებმა დაწვრილებით გააცნეს გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის წარმომადგენლებს, თუ რა ღონისძიებები ხორციელდება ამჟამად საბჭოთა კავშირის მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობისათვის, მრეწველობისა და მშენებლობის მართვის სრულყოფისათვის, აგრეთვე გააცნეს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ივნისის პლენუმის გადაწყვეტილებანი და ის, რომ ამ გადაწყვეტილებებს ერთსულოვნად უჭერენ მხარს საბჭოთა კავშირის ყველა მშრომელნი და ყველა მოძმე კომუნისტური და მუშათა პარტია.

გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის წარმომადგენლებმა განაცხადეს, რომ გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი და წევრები სავსებით ეთანხმებიან საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ივნისის პლენუმის გადაწყვეტილებებს, ამასთან ხაზგასმით აღნიშნეს, რომ მალენკოვის, კაგანოვიჩისა და მოლოტოვის ანტიპარტიული ჯგუფის საქმიანობის დროულ და გადამწყვეტ მხილებას დიდი მნიშვნელობა ექნება საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის იმ ხაზის კიდევ უფრო წარმატებით განხორციელებისათვის, რომლის მიზანია საბჭოთა კავშირისა და მთელი სოციალისტური ბანაკის შემდგომი ყოველმხრივი განმტკიცება, საერთაშორისო მუშათა მოძრაობის შემდგომი განვითარება, მთელ მსოფლიოში მშვიდობის შენარჩუნება და განმტკიცება.

მოლაპარაკების მონაწილეებმა ხაზგასმით აღნიშნეს, რომ ორივე პარტიას მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი ურყევად დაიცვან პარტიული რიგებისა და ხელმძღვანელი პარტიული ორგანოების ლენინური ერთიანობა, იბრძოლონ იმის ყველა და ყოველგვარი ცდის წინააღმდეგ, რომ ვინმემ დაარღვიოს პარტიის საბრძოლო ერთიანობა — მისი უძლეველი ძალის წყარო, იბრძოლონ პარტიის გენერალური ხაზის განხორციელებისათვის ხელის შეშლის ცდების წინააღმდეგ.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის წარმომადგენლებს საჭიროდ მიაჩნიათ კომუნისტური და მუშათა პარტიების პარტიული რიგების ერთიანობისა და მათი ძმური სოლიდარობის განმტკიცების მიზნით კვლავაც აწარმოონ შეურიგებელი ბრძოლა რევიზიონიზმის წინააღმდეგ, რომელიც მოასწავებს კაპიტულაციას მუშათა კლასის მტრების იდეოლოგიის წინაშე. ორივე პარტია შეურიგებლად იბრძოლებს სექტანტობის, უძრაობისა და დოგმატიზმის წინააღმდეგ, რომლებიც იწვევენ მასებისაგან მოწყვეტას.

ორივე დელეგაცია აღნიშნავს, რომ, მიუხედავად რეაქციული იმპერიალისტური ძალებისა და ყოველგვარი რევიზიონისტული და ოპორტუნისტული ელემენტების ცდებისა — ძირი გამოუთხარონ კომუნისტური და მუშათა პარტიების ძმურ სოლიდარობას, საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობის ერთიანობა ამ უკანასკნელ ხანს კიდევ უფრო განმტკიცდა. საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიასა და გერმანიის ერთიან სოციალისტურ პარტიას ყველა კომუნისტური და მუშათა პარტიის საერთო წმიდა მოვალეობად მიაჩნიათ მათი ერთიანობის შემდგომი განმტკიცება და დარაზმვა მარქსიზმ-ლენინიზმის და პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის პრინციპების საფუძველზე. ორივე პარტია დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს კომუნისტური და მუშათა პარტიების ერთობლივ მოქმედებას საერთაშორისო მოძრაობის ძირითად საკითხებზე, ამასთან განსაკუთრებით დიდმნიშვნელოვანია სოციალისტური ქვეყნების კომუნისტური და მუშათა პარტიების შეხედულებათა და მოქმედების ერთიანობა.

ორივე პარტიას მიაჩნია, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და მთავრობის დელეგაციის მოლაპარაკება, რომელიც ამა წლის 1-2 აგვისტოს გაიმართა იუგოსლავიის ფედერაციული სახალხო რესპუბლიკის კომუნისტთა კავშირის ცენტრალური კომიტეტისა და მთავრობის დელეგაციასთან, დიდი წვლილი იყო სოციალისტური ქვეყნების, მათი კომუნისტური და მუშათა პარტიების და მთელი საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობის ერთიანობის განმტკიცების საქმეში.

მოლაპარაკების მონაწილეებმა რწმენა გამოთქვეს, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიასა და გერმანიის ერთიან სოციალისტურ პარტიას შორის შექმნილი ძმური ურთიერთობა კვლავაც განმტკიცდება და მტრების ვერავითარი ხრიკი ვერ შეასუსტებს ვერც ერთი ამ პარტიის შეხედულებათა და მოქმედების ერთიანობას, ისევე როგორც ვერ შეასუსტებს მათს ერთიანობას სხვა ქვეყნების მოძმე პარტიებთან.

მოლაპარაკების მსვლელობაში ორივე პარტიის წარმომადგენლებმა განიხილეს კონკრეტული ღონისძიებანი ურთიერთ ინფორმაციისა და პარტიული მუშაობის გამოცდილების შემდგომი გაზიარებისათვის, აგრეთვე საბჭოთა კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მშრომელთა მასობრივ ორგანიზაციებს შორის ურთიერთობის გაფართოებისათვის.

* * *

საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის ყოფნა გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში და ორივე პარტიისა და ორივე მთავრობის წარმომადგენელთა შორის მოლაპარაკების შედეგები მოწმობენ საბჭოთა კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას შორის, აგრეთვე საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიასა და გერმანიის ერთიან სოციალისტურ პარტიას შორის მეგობრობისა და თანამშრომლობის შემდგომ განმტკიცებას ორივე ქვეყნის მშრომელთა საკეთილდღეოდ, ყველა სოციალისტური სახელმწიფოს და საერთაშორისო მუშათა მოძრაობის საკეთილდღეოდ, მთელი მსოფლიოს ხალხთა შორის მშვიდობისა და თანამშრომლობის საკეთილდღეოდ.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი ნ. ხრუშჩოვი	საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე ა. მიკოიანი	გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი ვ. ულბრიხტი

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრი ო. გროტეოლი	

ბერლინი, 1957 წლის 13 აგვისტო.

სოციალიზმის ძალების დარაზმვისათვის, გერმანია-საბჭოთა კავშირის ურღვევი მეგობრობისათვის!

ბერლინის მშრომელთა გრანდიოზული მიტინგი

ბერლინი, 13 აგვისტო. (საკუთარი სპეც. კორ.). დღეს გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და ბერლინის კომიტეტის, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს და ეროვნული ფრონტის ეროვნული საბჭოს პრეზიდიუმის მოწოდებით ბერლინის მშრომელთა დიდი მასები შეიკრიბნენ მიტინგზე, რომელიც მიეძღვნა გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის ყოფნას.

მკაფიო, მხიარულ სანახაობას წარმოადგენს მზით განათებული მოედანი —მარქს-ენგელს-პლატეი. ყვავილები და უამრავი ალმები მამაკაცების, ქალების, ბავშვების ხელში განსაკუთრებულ სილამაზეს აძლევენ ქალაქის მოედანს. გრიალებენ ორკესტრები. გაისმის მუშათა კლასის საბრძოლო რევოლუციური სიმღერები.

ცენტრალურ ტრიბუნაზე ადიან ამხანაგები ნ. ს. ხრუშჩოვი, ვ. ულბრიხტი, ა. ი. მიკოიანი, ო. გროტეოლი, საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის წევრები, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ხელმძღვანელი პარტიული და სახელმწიფო მოღვაწეები.

მიტინგის მონაწილენი მათ ხვდებიან აღტაცებული ოვაციით, „ვასს“ ძახილით, მისასალმებელი შეძახილებით საბჭოთა კავშირ-გერმანიის ურღვევი მეგობრობის პატივსაცემად.

მიტინგი გახსნა ეროვნული ფრონტის ეროვნული საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ პროფესორმა ე. კორნელსმა. იგი ამბობს, რომ ბერლინის მშრომელები შეიკრიბნენ მიტინგზე, რათა ცხადყონ თავიანთი მტკიცე, ურღვევი მეგობრობა საბჭოთა კავშირთან. ე. კორნელსი მიესალმება ნ. ს. ხრუშჩოვს, ა. ი. მიკოიანს და საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის სხვა წევრებს, ვ. ულბრიხტს, ო. გროტეოლს და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სხვა ხელმძღვანელებს. მან განაცხადა, რომ ის მხურვალე მიღება, რომელიც გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში გაუწიეს საბჭოთა ხალხის წარმომადგენლებს, ნამდვილად გამოხატავს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მოსახლეობის ჭეშმარიტ მეგობრულ გრძნობებს საბჭოთა კავშირის ხალხებისადმი.

სიტყვა ეძლევა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველ მდივანს ნ. ს. ხრუშჩოვს. მას ხვდებიან მქუხარე, ხანგრძლივი ოვაციით.

შეკრებილნი მხურვალედ, ხანგრძლივი ტაშით შეხვდნენ გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივნის ვ. ულბრიხტის სიტყვას.

მიტინგის მონაწილეები გულთბილად შეხვდნენ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის და ქრისტიან დემოკრატთა კავშირის თავმჯდომარის ო. ნუშკეს გამოსვლას.

შეკრებილთ საბოლოო სიტყვით მიმართა დიდი ბერლინის ობერ-ბურგომისტრმა ფ. ებერტმა.

მიტინგი დამთავრდა. ორკესტრი ასრულებს „ინტერნაციონალს“. ყველა ქვეყნის მუშათა საბრძოლო ჰიმნს მღერის ათეული ათასობით ადამიანი. მაოლა ცაში იშლება მრავალი პატარა პარაშუტი, ცა დაიფარა სსრ კავშირის, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკისა და სახალხო დემოკრატიის ყველა ქვეყნის ფერადი სახელმწიფო ალმებით. ეს მიტინგი გადაიქცა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მშრომელთა იმ მისწრაფების მძლავრ, მღელვარე და დაუვიწყარ დემონსტრაციად, რომ განმტკიცდეს ძმური ურღვევი მეგობრობა გერმანელ ხალხსა და საბჭოთა ხალხს შორის, შემდგომ განმტკიცდეს მთელი პროგრესული ძალების დარაზმული ბრძოლა მშვიდობისათვის, დემოკრატიისა და სოციალიზმისათვის.

ბერლინის მოსახლეობა გულთბილად გამოეთხოვა საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციას

ბერლინი, 14 აგვისტო. (საკუთარი). დღეს ბერლინიდან სამშობლოში გაემგზავრა საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაცია, რომელიც მეგობრული ვიზიტით ეწვია გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას. აღმოსავლეთის ვაგზალში დელეგაციის გასაცილებლად შეიკრიბნენ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ხელმძღვანელი მოღვაწენი, დედაქალაქის ათასობით მცხოვრებნი.

ვაგზალში მოვიდნენ ამხანაგები ნ. ს. ხრუშჩოვი, ვ. ულბრიხტი, ა. ი. მიკოიანი, ო. გროტეოლი, საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის წევრები, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ხელმძღვანელი პარტიული და სახელმწიფო მოღვაწეები.

მიტინგის მონაწილენი მათ ხვდებიან აღტაცებული ოვაციით, „ვასს“ ძახილით, მისასალმებელი შეძახილებით საბჭოთა კავშირ-გერმანიის ურღვევი მეგობრობის პატივსაცემად.

მიტინგი გახსნა ეროვნული ფრონტის ეროვნული საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ პროფესორმა ე. კორნელსმა. იგი ამბობს, რომ ბერლინის მშრომელები შეიკრიბნენ მიტინგზე, რათა ცხადყონ თავიანთი მტკიცე, ურღვევი მეგობრობა საბჭოთა კავშირთან. ე. კორნელსი მიესალმება ნ. ს. ხრუშჩოვს, ა. ი. მიკოიანს და საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის სხვა წევრებს, ვ. ულბრიხტს, ო. გროტეოლს და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის

მოკრატიული რესპუბლიკის განვითარებისა და განმტკიცებისათვის ბრძოლაში, რესპუბლიკისა, რომლის დეკეზია სოციალიზმის აშენება, ყველა ხალხთან მშვიდობისა და მეგობრობის პოლიტიკის განუხრელი განხორციელება. თქვენი წარმატებანი მიგვაჩნია ჩვენს საერთო წარმატებებად, რადგან საბოლოო მიზანი ჩვენ ერთი გვაქვს — საზოგადოების სოციალისტური გარდაქმნა ყველა მშრომელის ინტერესებისათვის, კომუნიზმის აშენება.

ვუსურვებთ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მშრომელებს შემდგომ წარმატებებს ამ დიდ და კეთილშობილურ საქმეში.

ნახვამდის, ძვირფასო ამხანაგებო და მეგობრებო!

ნახვამდის, ძვირფასო ბერლინელებო!

დამსწრენი მქუხარე ტაშით ხვდებიან ამ სიტყვებს. გაისმის მისალმებანი საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის პატივსაცემად, გერმანია-საბჭოთა კავშირის ურღვევი მეგობრობის პატივსაცემად. მოედანზე შეკრებილნი მღერიან მუშათა კლასის სიმღერას „გაბედულად, ამხანაგებო!“

მიტინგი დამთავრებულია. საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის წევრები გულთბილად ეთხოვებიან გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის პარტიულ და სახელმწიფო ხელმძღვანელებს და შედიან ვაგონებში. სპეციალური მატარებელი დაიძრა ვაგზლის ბაქნიდან და გაემართა აეროდრომისაკენ, საიდანაც დელეგაცია განაგრძობს გზას თვითმფრინავით.

დეპეშა

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის პრეზიდენტს ამხანაგ ვილჰელმ პიკს

გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველ მდივანს ამხანაგ ვალტერ ულბრიხტს

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრს ამხანაგ ოტო გროტეოლს

ვტოვებთ რა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ფარგლებს, ნება გვიბოძეთ ერთხელ კიდევ გამოვთქვათ გულითადი მადლობა და დიდი მადლიერება საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციისათვის გაწეული გულთბილი სტუმართმოყვარეობისა და ყურადღების გამო.

ჩვენს ხსოვნაში წარუშლელ შთაბეჭდილებას დატოვებს მეგობრული შეხვედრები და საუბრები, რაც ჩვენ გვქონდა თქვენთან და ეროვნული ფრონტის სხვა ხელმძღვანელებთან, რომელიც აერთიანებს დემოკრატიულ პარტიებსა და ორგანიზაციებს, აგრეთვე გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მშრომელი მოსახლეობის წარმომადგენლებთან.

სულით და გულით გისურვებთ თქვენ, ჩვენო ძვირფასო მეგობრებო, და თქვენი სახით რესპუბლიკის ყველა მშრომელს ვუსურვებთ ახალ წარმატებებს სოციალიზმის მშენებლობაში, მშვიდობისათვის, თქვენი საშობლოს მშვიდობიან და დემოკრატიულ საფუძველზე გაერთიანებისათვის ბრძოლაში.

დაე განმტკიცდეს და განვითარდეს საბჭოთა კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის თანამშრომლობა!

დაე განმტკიცდეს და განვითარდეს საბჭოთა ხალხისა და გერმანელი ხალხის მეგობრობა ევროპაში მშვიდობის შენარჩუნებისათვის!

ნ. ხრუშჩოვი	პ. კუმიკინი
ა. მიკოიანი	ზ. მირონოვა
ა. გრომიკო	ი. სპირიდონოვი
ვ. გრიშინი	ვ. სემიჩასტნი

1957 წლის 14 აგვისტო
თვითმფრინავი.

საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაცია დაბრუნდა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკიდან

14 აგვისტოს დღის მეორე ნახევარში ასობით მოსკოველი სიხარულით და ზეიმით შეხვდა ვნუკოვოს აეროდრომზე საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციას, რომელიც დაბრუნდა გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში მოგზაურობიდან.

დამსწრენი მჭუხარე ტაშით მიესალმნენ თვითმფრინავიდან გამოსულ ნ. ს. ხრუშჩოვს, ა. ი. მიკოიანსა და პარტიისა და მთავრობის დელეგაციის სხვა წევრებს — სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრს ა. ა. გრომიკოს, საგარეო ვაჭრობის მინისტრის მოადგილეს პ. ნ. კუმიკინს, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ლენინგრადის საქალაქო კომიტეტის მდივანს ი. ვ. სპირიდონოვს, საკავშირო პროფსაბჭოს თავმჯდომარეს ვ. ვ. გრიშინს, მოსკოვის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილეს ზ. ვ. მირონოვას, საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანს ვ. ე. სემიჩასტნის.

მშრომელთა წარმომადგენლებთან ერთად საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციას შეხვდნენ ამხანაგები ლ. ი. ბრეჟნევი, ნ. ა. ბულგანინი, კ. ე. ვოროშილოვი, გ. კ. ჟუკოვი, ო. ვ. კუუსინენი, მ. ა. სუსლოვი, პ. ნ. პოსპელოვი, ა. ნ. კოსიგინი, მ. გ. პერვუხინი, სსრ კავშირის მინისტრები, ცენტრალურ უწყებათა და დაწესებულებათა ხელმძღვანელები, საბჭოთა არმიის მარშლები, გენერლები და ოფიცრები, საზოგადოებრივ ორგანიზაციათა წარმომადგენლები, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსა და სამინისტროების პასუხისმგებელი თანამშრომელნი.

აეროდრომზე იყო მოსკოვში ჩამოსული მონღოლეთის სახალხო რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ი. ცედენბალი. შემხვედრთა შორის იყვნენ სსრ კავშირში გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის საელჩოს პერსონალი, სსრ კავშირში აკრედიტებული დიპლომატიურ წარმომადგენლობათა მეთაურები, აგრეთვე საბჭოთა და უცხოელი ჟურნალისტები.

ამავე დროს ბერლინიდან მოსკოვს დაბრუნდა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ელჩი სსრ კავშირში ი. კიონიგი. (საკდესი).

წერილი სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ნ. ა. ბულგანინისა აზომური და წყალბადის იარაღის აკრძალვისათვის მესამე საერთაშორისო კონფერენციისადმი

იაპონია, ტოკიო

უკვე ტრადიციად იქცა, რომ იაპონიაში იმ დღეებში, როცა ქალაქების ხიროსიმას და ნაგასაკის დაუცველ მოსახლეობას პირველი ატომური ბომბები დააყარეს, იწვევენ საერთაშორისო კონფერენციას ატომური იარაღის აკრძალვისათვის.

მსოფლიოს ხალხები მტკიცედ მოითხოვენ, რომ იმ სახელმწიფოთა მთავრობებმა, რომლებსაც ატომური იარაღი აქვთ, საზეიმოდ იკისრონ ვალდებულება უარი თქვან ამგვარი იარაღის გამოყენებასა და მისი გამოცდის განგრძობაზე.

ატომური იარაღის გამოყენების აკრძალვა და მისი გამოცდის შეწყვეტა უეჭველად შექმნიდა განიარაღების ყველა საკითხის გადაჭრის ხელსაყრელ პირობებს და ეს ხელს შეუწყობდა გამანადგურებელი ატომური ომის წარმოშობის საფრთხის აღმოფხვრას.

საბჭოთა კავშირი, ახორციელებს რა თანმიმდევრულ სამშვიდობო პოლიტიკას, ყოველთვის იმის მომხრე იყო და არის, რომ სავსებით აიკრძალოს ატომური იარაღის წარმოება და გამოყენება. საბჭოთა კავშირს არაერთხელ შეუტანია თავისი წინადადებანი ამ საკითხზე გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში. იმისათვის, რომ შეწყდეს ატომური იარაღის შემდგომი განვითარება, საბჭოთა მთავრობამ შეიტანა წინადადება უწინარეს ყოვლისა შეწყდეს ატომური იარაღის გამოცდა. ამასთან საბჭოთა მთავრობა მზად არის, თუ დასავლეთის სახელმწიფოები ამჟამად არ არიან მზად მხარი დაუჭირონ წინადადებას გამოცდის სრული და საბოლოო აკრძალვის შესახებ, დაიდოს შეთანხმება, რომ შეწყდეს ატომური იარაღის გამოცდა თუნდაც გარკვეული ვადით — 2-3 წლით. მაგრამ საბჭოთა მთავრობის წინადადებებს მხარი არ დაუჭირეს დასავლეთის სახელმწიფოებმა.

ჩვენ იმედი გვაქვს, რომ მესამე საერთაშორისო კონფერენცია, რომელიც ტოკიოში შეიკრიბა, გამოხატავს რა ყველა ხალხის მისწრაფებას მტკიცე მშვიდობის დამყარებისადმი, თავის წვლილს შეიტანს ამ გადაუდებელი საკითხის დადებითად გადაჭრაში.

საბჭოთა ხალხისა და საბჭოთა მთავრობის სახელით, აგრეთვე პირადად ჩემი სახელით მხურვალედ მივესალმები ატომური და წყალბადის იარაღის აკრძალვისათვის მესამე საერთაშორისო კონფერენციის ყველა მონაწილეს და ვუსურვებ მათ ნაყოფიერ მუშაობას ამ კეთილშობილურ საქმეში მთელი კაცობრიობის საკეთილდღეოდ.

ნ. ბულგანინი,
სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე

მოსკოვი, კრემლი. 1957 წლის 8 აგვისტო.

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილემ ა. ნ. კოსიგინმა მიიღო ქ. კოლომბოს მუნიციპალიტეტის დელეგაცია

1957 წლის 13 აგვისტოს სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილემ ა. ნ. კოსიგინმა მიიღო ქ. კოლომბოს მუნიციპალიტეტის დელეგაცია ქალაქის მერის ბ-ნ სუგატჰადასის მეთაურობით. დელეგაცია მოსკოვში იმყოფება მოსკოვის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტის მოწვევით.

დელეგაციას თან ახლდა ცეილონის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი სსრ კავშირში ბ-ნი გ. პ. მალალასეკერა.

საუბარს, რომელსაც მეგობრული ხასიათი ჰქონდა, დაესწრნენ მოსკოვის საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ნ. ი. ბობროვნიკოვი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა სამინისტროს სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიის განყოფილების გამგე ბ. მ. ვოლკოვი და მოსკოვის საბჭოს აღმასკომის პასუხისმგებელი თანამშრომლები.

ინდოეთის დამოუკიდებლობის 10 წელი

ქალაქ ბომბეის ერთ-ერთი მთავარი ქუჩა.

თვითეული ხალხის, დიდი თუ პატარა ხალხის ისტორიაში არის თარიღები, რომლებიც მოასწავებენ ახალი გზის დასაწყისს მის წინსვლითს განვითარებაში. დიდი ინდოელი ხალხისა და პაკისტანის ხალხის ისტორიაში ასეთი თარიღია 1947 წლის 15 აგვისტო, როცა ისინი დაადგნენ დამოუკიდებელი სახელმწიფოებრივი განვითარების გზას. მსოფლიო საზოგადოებრიობა ახლა აღნიშნავს ამ თვალსაჩინო მოვლენის მეათე წლისთავს.

დიდი და ეძლიანი გზა განვლო ინდოელმა ხალხმა, სანამ თავისუფლებასა და ეროვნულ დამოუკიდებლობას მოიპოვებდა. ინდოეთში ინგლისელ კოლონიზატორთა ორასი წლის ბატონობა აღინიშნა ათეულ მილიონობით ინდოელის სისხლით, ტანჯვითა და შიმშილისაგან სიკვდილით. დიდი ქვეყანა, რომელმაც უძველოესი წვლილი შეიტანა მსოფლიო ცივილიზაციის საგანძურში, უცხოელმა დამპყრობლებმა გადააქციეს კოლონიალიზმის ერთ-ერთ ყველაზე საშინელ ნაკრძალად. ოდესღაც ბრიტანელი დამპყრობლები ცინიკური გულახდილობით აღიარებდნენ, ინგლისისათვის ინდოეთი მხოლოდ ნადავლიაო. ახლა ისინი რეკლამას უკეთებენ პრესასაც და სოლიდურ შრომებშიც) ინგლისის „ცივილიზატორულ“ მისიას ინდოეთში.

ამ ცრუ თეორიის წინააღმდეგ ერთ-ერთი ყველაზე დასაბუთებული არგუმენტია ნამდვილი ისტორია ინდოელი ხალხის გმირული ბრძოლისა ინგლისელი „ცივილიზატორების“ წინააღმდეგ კოლონიური უღლისაგან განთავისუფლებისათვის. უკვე XVIII საუკუნიდან ინდოეთში მოხდა გლეხთა აჯანყებების სერია, რომლებიც მიმართული იყო უცხოელ და ფეოდალურ მჩაგვრელთა წინააღმდეგ. XIX საუკუნის პირველ ნახევარში განსაკუთრებით ხშირი გახდა გლეხების, ქალაქის ღარიბებისა და ინგლისელთა მიერ აყვანილი ინდოელი ჯარისკაცების გამოსვლები. ინდოელი ხალხის განმათავისუფლებელ ბრძოლაში კულმინაციური მომენტი იყო 1857-1859 წლების დიდი ეროვნული აჯანყება, რომლის მეასე წლისთავს ინდოეთში დღესასწაულობენ ინდოეთის დამოუკიდებლობის მეათე წლისთავთან ერთად.

1857 წლის მაისში ოსტ-ინდოეთის კომპანიის სამსახურში მყოფი ინდოელი ჯარისკაცების (სიპაეების) აჯანყება, რამაც იფეთქა როგორც სამხედრო ამბოხებამ, მალე გადაიქცა საერთო-სახალხო ბრძოლად კოლონიზატორთა წინააღმდეგ. აჯანყებაში უაღრესად აქტიური მონაწილეობა მიიღეს ინდოეთის მოსახლეობის ფართო ფენებმა: გლეხებმა, ჯარისკაცებმა, ქალაქების მცხოვრებლებმა. ორი წლის განძილზე ამ ვეებერთელა ქვეყნის სხვადასხვა რაიონში გიზგიზებდა ეროვნულ-განმათავისუფლებელი ბრძოლის ალი, რომლის ჩაქრობა კოლონიზატორებს არ შეეძლოთ. მათ, საბოლოო ანგარიშით, ეს შეძლეს მხოლოდ იმის გამო, რომ აჯანყებულთ არა ჰქონდათ ნათელი პროგრამა და მთელმა რიგმა ფეოდალურმა ხელმძღვანელებმა უღალატეს მოძრაობას. მიუხედავად ამისა, 1857-1859 წლების აჯანყებამ მძიმე ლახვარი ჩასცა ინგლისის კოლონიურ სისტემას არა მარტო ინდოეთში, არამედ აზიის სხვა რაიონებშიც.

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვების შემდეგ იწყება აღმოსავლეთის ხალხების ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ახალი, უმაღლესი ეტაპი. ინდოეთში ამ დროს პოლიტიკური ბრძოლის ასპარეზზე დაწინაურდა პარტია ინდოეთის ეროვნული კონგრესი. ამ პარტიამ და მისმა გამოჩენილმა ლიდერებმა განდიმ, ნერუმ და სხვ. ბევრი რამ გააკეთეს იმისათვის, რომ მოეახლოებინათ კოლონიური რეჟიმისაგან ინდოეთის განთავისუფლების დღე.

ეს დღეც დადგა მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ.

ძალაუნებურად მიანიჭეს რა ინდოეთს დამოუკიდებლობა, ინგლისის მმართველი წრეები ცოტას როდი ეცადნენ, რომ შეენარჩუნებინათ თავიანთი პოზიციები ინდოსტანის ნახევარკუნძულზე — მათ ყოფილი კოლონია გაჰყვეს ორ სახელმწიფოდ — ინდოეთად და პაკისტანად და თავდაპირველად შეზღუდეს ისინი დომინიონების უფლებებით. ამასთან გაყოფა ისე მოახდინეს, რომ გაეუარესებინათ ორივე ნაწილის ეკონომიური მდგომარეობა, შეექმნათ სიძნელენი ტრანსპორტისა და კავშირგაბმულობის ნიხრივ. ინგლისელების მიერ ინდუსებსა და მუსლიმანებს შორის რელიგიური შუღლის გაღვივებას მოჰყვა დამატებითი გართულებანი ინდოეთსა და პაკისტანს შორის ურთიერთობაში.

ინდოეთის დამოუკიდებლობის პირველ წლებში იმპერიალისტურმა სახელმწიფოებმა თავგამოდებულ ცდებს მიმართეს, რომ ინდოელი ხალხი აეცდინათ არჩეული გზიდან. ინდოეთის ახალგაზრდა სახელმწიფოზე ზეგავლენის ერთ-ერთი დიდმნიშვნელოვანი საშუალება გახდა ეგრეთწოდებული ქამირის საკითხი, რომელსაც კოლონიზატორები დღემდე იყენებენ ინდოეთისა და პაკისტანის ურთიერთგაბის გასამწვავებლად. ჩაბეს რა პაკისტანი აგრესიულ სამხედრო ბლოკებში და შებოჭეს რა იგი კაბალური შეთანხმებებით „დახმარების“ შესახებ, ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და ინგლისს სურთ ამით ინდოელი ხალხი იყოლიონ მუდმივი ურწმუნობისა და შიშის ატმოსფეროში. იყენებდნენ რა ინდოეთის ფინანსურ და სასურსათო სიძნელეებს, იმპერიალისტები განუწყვეტელ ეკონომიურ ზეგავლენას ახდენდნენ მასზე.

მაგრამ ინდოელმა ხალხმა უკან როდი დაიხია კოლონიური სახელმწიფოების შეტევის გამო. მან განახორციელა უდიდესი ღონისძიებანი, რათა გამოეყვანა თავისი ქვეყანა დამოუკიდებელი პოლიტიკური და ეკონომიური განვითარების ფართო გზაზე. 1950 წელს ინდოეთის მთავრობამ მოახდინა დომინიონის სტატუსის ლიკვიდაცია და ინდოეთი სუვერენულ რესპუბლიკად გამოაცხადა.

ინდოეთის მთავრობა, რომელსაც ვამორჩენილი სახელმწიფო მოღვაწე ჯ.
. ნერუს მეთაურობს, ნათლად ითვალისწინებდა, რომ თუ არ მოახდენს ინდოეთის ეკონომიკაში კოლონიალიზმის ძძიმე მემკვიდრეობის ლიკვიდაციას, თუ არ განახორციელებს ინდუსტრიალიზაციას და სოფლის მეურნეობას აღმავლობას, თუ არ შექმნის ეროვნულ კადრებს, ისე ვერ მიაღწევს ნამდვილ მტკიცე დამოუკიდებლობას და ვერ უზრუნველყოფს მოსახლეობის კეთილდღეობას.

ინდოეთმა აქტიურად დაიწყო დამოუკიდებელი ეკონომიური განვითარების გზების ძებნა. ინდოეთის მთავრობამ მთავარი ყურადღება მიაქცია მრეწველობაში სახელმწიფო საწარმოთა შექმნას, სოფლის მეურნეობაში სახელმწიფო დაბანდებებს, ინდოეთის ეკონომიკის დაგეგმვას. პირველ ხუთწლიან გეგმას (1951-1956 წლები), რომელიც ნავარაუდევი იყო უწინარეს ყოვლისა სასოფლო-სამეურნეო წარმოების აღმავლობისათვის, ნაკლები მნიშვნელობა როდი ჰქონდა მთლიანად ინდოეთის ეკონომიკის განვითარებისთვისაც. ამ წლებში სამრეწველო წარმოება ინდოეთში გაიზარდა 22,1 პროცენტით, ხოლო სასოფლო-სამეურნეო წარმოება — 29,8 პროცენტით. 1951-1956 წლებში მოირწყო 6,7 მილიონი ჰექტარი მიწა, აშენდა დიდი ჰიდროენერგეტიკული და სარწყავი სისტემები, მთელი რიგი სახელმწიფო ქარხნები და ფაბრიკები.

ყველა ამ ღონისძიების განხორციელებისას ინდოეთის მთავრობა სერიოზულ სიძნელეებს აწყდებოდა. კოლონიზატორები, იყენებენ რა ინდოეთში უცხოეთის კაპიტალის დღემდე შენარჩუნებულ პოზიციებს, ყოველნაირად ცდილობენ შეაფერხონ მისი ეკონომიური განვითარება. მაგრამ ინდოელი ხალხი და მისი მთავრობა მტკიცედ მიდიან დასახული გზით, რასაც მოწმობს, კერძოდ, მეორე ხუთწლიანი გეგმა (1956-1961 წლები), რომელშიც მთავარი ყურადღება ექცევა მძიმე მრეწველობის განვითარებას. ამასთან მის ძირითად ობიექტებს სახელმწიფო აშენებს და ისინი შემდეგში სახელმწიფო საკუთრება იქნება. პირველ ხუთწლედთან შედარებით კაპიტალდაბანდებანი მრეწველობაში თითქმის 9-ჯერ იზრდება. უკვე დაიწყო სამი დიდი მეტალურგიული ქარხნის მშენებლობა ბჰილაიში, როურკელასა და დარტაპურში. კვლავ სერიოზული ყურადღება ექცევა სოფლის მეურნეობას. ინდოეთის მთავრობა ბევრ რამეს აკეთებს აგრეთვე განათლების, კულტურისა და მეცნიერების განვითარების დარგში.

დამოუკიდებლობის გამოცხადებიდან განვლილი 10 წლის მანძილზე ინდოეთი უუფლებო კოლონიიდან გადაიქცა დიდ სახელმწიფოდ, რომელიც დიდმნიშვნელოვან როლს ასრულებს საერთაშორისო ასპარეზზე. ხაზგასმით აღნიშნავდა რა ამას, ნ. ს. ხრუშჩოვი ამბობდა: „დიდ ინდოელ ხალხს მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი განამტკიცოს მის მიერ მოპოვებული ეროვნული და პოლიტიკური დამოუკიდებლობა თავისი ქვეყნისა. ინდოეთი, როგორც მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფო, სულ უფრო მზარდ როლს ასრულებს ბევრი საერთაშორისო საკითხის გადაწყვეტაში. იგი აქტიური მებრძოლია მთელ მსოფლიოში მშვიდობის შენარჩუნებისა და განმტკიცებისათვის“.

ინდოეთი, მისი ხალხი და მთავრობა კოლონიალიზმისა და ომის მტკიცე მოწინააღმდეგენი არიან. აი ამიტომ ინდოეთმა გადაჭრით გაილაშქრა აღმოსავლეთში სეატოსა და ბაღდადის პაქტის ტიპის აგრესიულ კოლონიზატორულ დაჯგუფებათა შეკოწიწების წინააღმდეგ. ამ საკითხში ინდოეთის მთავრობის მტკიცე პოზიციამ ბევრად შეუწყო ხელი იმას, რომ დასავლეთის სახელმწიფოებმა ვერ მოახერხეს თავიანთ სამხედრო ბლოკებში ჩაეთრიათ აზიის სახელმწიფოთა უმრავლესობა.

ინდოეთის რესპუბლიკა უდიდეს ღონისძიებებს ახორციელებს აზიაში მშვიდობის შენარჩუნებისათვის. სხვა მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფოებთან ერთად მან ბევრი რამ გააკეთა კორეაში დაზავების მიღწევისათვის, ინდოჩინეთში „ბინძური ომის“ შეწყვეტისათვის და ეგვიპტის წინააღმდეგ იმპერიალისტური აგრესიის აღკვეთისათვის. ინდოეთის მთავრობის მიერ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკასთან ერთად მშვიდობიანი თანაარსებობის ცნობილი ხუთი პრინციპის („პანჩა შილას“) გამოცხადებამ თვალსაჩინო როლი შეასრულა მშვიდობისმოყვარე ძალების დარაზმვაში.

ინდოეთი გამოვიდა ისტორიული ბანდუნგის კონფერენციის მოწვევის ერთ-ერთ მთავარ ინიციატორად. ამ კონფერენციაზე ინდოეთმა, ჩინეთმა, ინდონეზიამ, ეგვიპტემ და აზიისა და აფრიკის სხვა დამოუკიდებელმა სახელმწიფოებმა გადაჭრით გაილაშქრეს კოლონიური ჩაგვრისა და რასობრივი დისკრიმინაციის წინააღმდეგ, მხარი დაუჭირეს ყველა ხალხის დამოუკიდებელ განვითარებასა და მეგობრულ თანამშრომლობას, ატომური იარაღის აკრძალვასა და ახალი დამანგრეველი ომის თავიდან აცილებას.

ომისშემდგომი განვითარების დიდმნიშვნელოვანი მოვლენა იყო მეგობრული ურთიერთობის დამყარება ინდოეთსა და საბჭოთა კავშირს შორის.

ჩვენი სოციალისტური ქვეყანა ინდოელ ხალხს მიაჩნია გულწრფელ მეგობრად, რომელიც განუხრელად უჭერს მხარს მას კოლონიალიზმის წინააღმდეგ, ინდოეთის პოლიტიკური და ეკონომიური დამოუკიდებლობის განმტკიცებისათვის ბრძოლაში. საბჭოთა კავშირი და ინდოეთი ხშირად გამოდიან ერთად უმნიშვნელოვანეს საერთაშორისო პრობლემებზე, მათ შორის ისეთებზე, როგორიც არის განიარაღება, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის კანონიერი უფლებების აღდგენა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში, და სხვ. უკანასკნელ წლებში გაფართოვდა ეკონომიური და კულტურული ურთიერთობა სსრ კავშირსა და ინდოეთს შორის, რასაც საფუძვლად უდევს თანასწორობის, ნაცვალგებისა და მეგობრობის პრინციპები.

საბჭოთა კავშირ-ინდოეთის მეგობრობაში უდიდესი წვლილი იყო პრემიერ-მინისტრ ჯ. ნერუს ვიზიტი საბჭოთა კავშირში და ნ. ს. ხრუშჩოვისა და ნ. ა. ბულგანინის გამგზავრება ინდოეთში, აგრეთვე გ. კ. ჟუკოვის ამასწინანდელი გამგზავრება ინდოეთში. საბჭოთა კავშირ-ინდოეთის ურთიერთობის განვითარება ემსახურება ჩვენი ხალხების კეთილდღეობასა და მთელ მსოფლიოში მშვიდობის საქმეს.

როგორც ინდოეთს, პაკისტანსაც კოლონიური რეჟიმისაგან მემკვიდრეობად დარჩა ჩამორჩენილი სოფლის მეურნეობა და უაღრესად სუსტად განვითარებული მრეწველობა. დამოუკიდებლობის მიღების შემდეგ ათი წლის მანძილზე პაკისტანმა ზოგიერთ წარმატებას მიაღწია თავისი ეკონომიკის განვითარებაში. ხაზგასმით უნდა აღინიშნოს, რომ ეს წარმატებანი გაცილებით მეტი იქნებოდა, პაკისტანი შებოჭილი რომ არ იყოს ვალდებულებებით პარტნიორების წინაშე სამხედრო დაჯგუფებებში, რომლებიც დასავლეთის სახელმწიფოებმა შეაკოწიწეს.

არ შეიძლება არ აღინიშნოს, რომ მიუხედავად სამხედრო დაჯგუფებებში მონაწილეობისა, პაკისტანი ამასთან მონაწილეობდა ისტორიულ ბანდუნგის კონფერენციაში და მხარი დაუჭირა მის გადაწყვეტილებებს.

პაკისტანში სულ უფრო ხშირად გაისმის ხმები, რომლებიც მოითხოვენ, რომ მან უარი თქვას სამხედრო ბლოკებში მონაწილეობაზე და რომ მთავრობამ განახორციელოს ხალხის ეროვნული ინტერესების შესაბამისი დამოუკიდებელი პოლიტიკა.

საბჭოთა კავშირი დიდი გაგებით და სიმპათიით ეკიდება პაკისტანელი ხალხის მისწრაფებას განამტკიცოს თავისი დამოუკიდებლობა და ცდილობს განავითაროს პაკისტანთან ურთიერთობა მშვიდობიანი თანაარსებობისა და მეგობრული თანამშრომლობის საფუძველზე.

ინდოეთის რესპუბლიკისა და პაკისტანის ისლამური რესპუბლიკის გამოცხადების მეათე წლისთავის დღეს საბჭოთა ადამიანები გულწრფელად მიესალმებიან ორივე ქვეყნის ხალხებს და უსურვებენ მათ დიდ წარმატებებს მაბი დამოუკიდებლობის განმტკიცების საქმეში, საყოველთაო მშვიდობისათვის ბრძოლაში.

ფ. სეიფულ ჯულიუკლვი.

ხალხთა ურღვევი მეგობრობის ნიშნით

მოსკოვი, 14 აგვისტო. (საკდესის სპეც. კორ.). დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მე-40 წლისთავთან დაკავშირებით ა. მ. გორკის სახელობის კულტურისა და დასვენების ცენტრალურ პარკში ეწყობა ზოკავშირე რესპუბლიკებისადმი მიძღვნილი საღამოები. უკვე მოეწყო ბელორუსიის, აზერბაიჯანის, ლიტვის, სომხეთის, უირგიზეთის, თურქმენეთის საღამოები.

13 აგვისტოს გაიმართა საბჭოთა საქართველოსადმი მიძღვნილი საღამო. პარკის მწვანე თეატრში, სადაც მიმდინარეობდა საღამოს საზეიმო ნაწილი, 10 ათასამდე კაცი შეიკრიბა. დამსწრეთა შორის ქართველი ხალხის წარმომადგენლებთან ერთად იყვნენ მოსკოვის საწარმოთა მუშაკები, მეცნიერების, ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეები, საბჭოთა არმიის მეომრები, ახლახან დამთავრებული ახალგაზრდობისა და სტუდენტთა VI მსოფლიო ფესტივალის მონაწილენი — ჩინეთის, ჩეხოსლოვაკიის, რუმინეთის, საფრანგეთის, გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის, მონღოლეთის ჭაბუკები და ქალიშვილები.

თეატრის გაჩირაღდნებული სცენის სიღრმეშია მოკავშირე რესპუბლიკების დროშებით გარემოსილი ვ. ი. ლენინის დიდი პორტრეტი.

საღამო გახსნა საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ მ. დ. ჩუბინიძემ. იგი მხურვალედ მიესალმა ჩვენი დიდი სამშობლოს დედაქალაქს — მოსკოვის მშრომელებს, ილაპარაკა ქართველი ხალხის წარმატებებზე, სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობაში, რომლებიც მოპოვებულია კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, რუსი ხალხის, საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხის ძმური დახმარებით.

საქართველოს მშრომელები, ისევე როგორც ყველა საბჭოთა ადამიანები, აქტიურად მონაწილეობენ კომუნიზმის მშენებლობაში. ხალხის მატერიალური კეთილდღეობისა და კულტურის ამაღლებისათვის, ჩვენი საყვარელი სამშობლოს, მოძმე მოკავშირე რესპუბლიკების შემდგომი აყვავებისათვის კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის დაუცხრომელი ზრუნვა აღფრთოვანებს საქართველოს მშრომელებს ახალი ზრომათი წარმატებებისათვის, კიდევ უფრო თავდადებული ბრძოლისათვის პარტიის XX ყრილობის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა შესასრულებლად, დიდი ოქტომბრის მე-40 წლისთავის ღირსეული შეხვედრისათვის.

სიტყვას ამბობს საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი ა. ბოჭორიშვილი. იგი დამსწრეთ მიმართავს მისალმებით რესპუბლიკის მეცნიერების მუშაკთა ხუთიათასიანი არმიის სახელით, მოუთხრობს საქართველოს მეცნიერებისა და კულტურის ზრდის შესახებ.

სიტყვა ეძლევა გურჯაანის რაიონის სოფელ ჩუმლაყის კალინინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს ვ. ოსოშვილს. მას მოჰყავს მკაფიო ფაქტები, მაგალითები, რომლებიც ცხადყოფენ დიდ გარდაქმნებს, რომლებიც მოხდა რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობაში საბჭოთა ხელისუფლების წლებში, ლაპარაკობს საქართველოს კოლმეურნე გლეხობის მზადყოფნაზე თავისი წვლილი შეიტანოს იმ ამოცანების განხორციელებაში, რომლებიც სოფლის მეურნეობის მშრომელებს დაუსახა პარტიამ.

საბჭოთა ხალხების ურღვევი მეგობრობის ცხოველმყოფელი ძალის შესახებ ილაპარაკა ამიერკავკასიის სტალინის სახელობის მეტალურგიული ქარხნის საბრძმედე საამქროს უფროსმა — ოსტატმა ვ. კობერიძემ. საქართველოს მშრომელები ამაყობენ დიდი მეტალურგიული ქარხნით, ქალაქ რუსთავით, რომლებიც მათ ააგეს საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხის დახმარებით. ქართველი მეტალურგები ახალ წარმატებებს აღწევენ სოციალისტურ შეჯიბრებაში.

ტრიბუნაზეა პოეტი ი. ნონეშვილი. იგი ლაპარაკობს რუსი ხალხისა და ქართველი ხალხის ურღვევ, ისტორიულ მეგობრობაზე. დამსწრენი ხანგრძლივი ტაშით შეხვდნენ მის მიერ წაკითხულ ლექსს, მიძღვნილს ხალხთა მეგობრობისადმი.

საზეიმო ნაწილის შემდეგ გაიმართა დიდი კონცერტი, რომელშიც მონაწილეობა მიიღეს საქართველოს საუკეთესო მხატვრულმა ძალებმა. მოსკოველები გულთბილად შეხვდნენ სსრ კავშირის სახალხო არტისტების პ. ამირანაშვილის, ა. ხორავას, ა. ვასაძის, საქართველოს სსრ სახალხო არტისტების მ. ნაკაშიძის, დ. გამრეკელის, ზ. კიკალეიშვილის გამოსვლებს.

დამსახურებული წარმატება ხვდათ წილად თბილისის ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სოლისტებს ნ. ანდღულაძეს, ი. შუშანიას, თ. მუშკუდიანს, ლ. მითაიშვილს, რ. მადალაშვილს, მ. ამირანაშვილს და სხვებს.

საინტერესო და მრავალფეროვანი პროგრამა უჩვენეს საქართველოს სახელმწიფო საესტრადო ორკესტრმა „რერომ“ და საქართველოს კიროვის სახელობის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სტუდენტთა საესტრადო ორკესტრმა. მთელი რიგი ნომრები მსმენელთა თხოვნით, გამეორებულ იქნა.

კონცერტში დიდი წარმატებით გამოვიდნენ ახალგაზრდობისა და სტუდენტთა VI მსოფლიო ფესტივალის ლაურეატები — საქართველოს სსრ ლენინური კომკავშირის სახელობის ხალხური ცეკვის ანსამბლი და ქართული ხალხური სიმღერის ანსამბლი „შვიდკაცა“.

დამსწრეებმა ხანგრძლივი ტაშით დააჯილდოვეს აჰარის ასსრ სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლის არტისტები, აფხაზეთის ასსრ და სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის სახელმწიფო ანსამბლების მოცეკვავეთა ჯგუფის მონაწილენი.

კონცერტმა მკაფიოდ ცხადყო ქართველი ხალხის ეროვნული კულტურის განვითარების წარმატებანი, მისი აყვავება საბჭოთა ხელისუფლების წლებში.

კონცერტის დამთავრების შემდეგ მწვანე თეატრის სცენაზე ავიდა მოსკოვის მშრომელთა წარმომადგენლების ჯგუფი, რომელმაც კონცერტის მონაწილეებს ყვავილთა თაიგულები გადასცა. გორკის სახელობის კულტურისა და დასვენების ცენტრალური პარკის დირექტორმა ა. როზინამ გულითადი მადლობა გადაუხადა მშვენივრად მოწყობილი საღამოსათვის და მოსკოვის მშრომელთა სახელით გულითადი სალამი გადასცა საბჭოთა საქართველოს მშრომელებს.

გვიან ღამემდე გრძელდებოდა საბჭოთა საქართველოსადმი მიძღვნილი საღამო, რომელიც გადაიქცა კომუნისტური პარტიის მიერ გამოწრთობილი ხალხთა ურღვევი მეგობრობის მკაფიო დემონსტრაციად. პარკის ცხრა ღია ესტრადაზე მრავალი მაყურებლის წინაშე გამოდიოდნენ თბილისის თეატრების, საქართველოს სახელმწიფო ფილარმონიის მსახიობები, რესპუბლიკის საუკეთესო თვითმოქმედი კოლექტივები. ეკრანებზე უჩვენებდნენ თბილისის კინოსტუდიის ფილმებს.

პარკში ათასობით ადამიანი ეცნობოდა აქ გახსნილ გამოფენებს, რომლებიც ასახავენ საქართველოს მშრომელთა წარმატებებს ეკონომიკის და კულტურის ყველა დარგში საბჭოთა ხელისუფლების წლებში.

საგჭოთა საქართველოსადმი მიძღვნილი საღამო მოსკოვში

ეროვნული ბიბლიოთეკა

არ შევიუვანოთ შეცდომაში მსოფლიო საზოგადოებრიობა, აღმოვფხვრათ დაბრკოლებანი შეიარაღებული ძალებისა და შეიარაღების შემცირების შესახებ შეთანხმების მიღწევისათვის

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის განიარაღების კომისიის ქვეკომიტეტში

ლონდონი, 13 აგვისტო. (საკდესი). დღეს გამომართა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის განიარაღების კომისიის ქვეკომიტეტის მორიგი სხდომა. სხდომაზე გამოვიდა სსრ კავშირის წარმომადგენელი ვ. ა. ზორინი.

საბჭოთა დელეგატმა აღნიშნა, რომ ქვეკომიტეტის 7 აგვისტოს სხდომაზე შეერთებული შტატების წარმომადგენელმა სტასენმა გააკეთა იმ მდგომარეობის მიმოხილვა, რომელშიც იმყოფება ახლანდელ მომენტში ქვეკომიტეტის მუშაობა. სტასენის სიტყვებით, ქვეკომიტეტმა თითქოს დაჰკარგა სწორი პერსპექტივა და ვერ ხედავს, რამდენად ახლოს არის ახლა იგი სეთანხმების მიღწევასთან. სტასენმა ამასთან ჩამოთვალა განიარაღების ზოგიერთი საკითხი, რომლებზეც თითქოს უკვე არის შეთანხმება მოლაპარაკების ყველა მონაწილეს შორის. იგი შეეხო შეიარაღებული ძალებისა და შეიარაღების შემცირებას, ატომგულის გამოცდის შეწყვეტას, ატომგულის იარაღის წარმოების შეწყვეტასა და საჰაერო ინსპექციას. მაგრამ სტასენი იძულებული იყო ეღიარებინა, რომ ყველა ჩამოთვლილ საკითხში, როგორც მან თქვა, ჯერ კიდევ არის გარკვეული უთანხმოებანი.

ჩვენც, თქვა საბჭოთა წარმომადგენელმა, რასაკვირველია, ძალიან გვსურს, რომ ქვეკომიტეტმა შეძლოს გამოაცხადოს, რომ მიღწეულია შეთანხმება, თუ ყველა საკითხში არა, ყოველ შემთხვევაში განიარაღების ყველაზე გადაუდებელ საკითხებში მაინც და რომ არის შესაძლებლობა დავიწყოთ შეთანხმებულ გადაწყვეტილებათა განხორციელება.

მნიშვნელოვნად შევამცირეთ დიდ სახელმწიფოთა შეიარაღებული ძალები

მაგრამ, თუ რეალურად ჩავუკვირდებით ქვეკომიტეტში შექმნილ მდგომარეობას, სამწუხაროდ, უნდა გაღიაროთ, რომ იგი დაშორებულია იმ ოპტიმისტურ სურათს, რომელიც სტასენმა დაგვიხატა.

დღემდე ქვეკომიტეტს, მიუხედავად 5 თვის მუშაობისა, არ შეუძლია განაცხადოს, რომ მან მიაღწია რაიმე შეთანხმებულ გადაწყვეტილებას განიარაღების პრობლემის თუნდაც ერთ-ერთ ძირითად საკითხში.

შეაფასა რა მდგომარეობა, რომელშიც ქვეკომიტეტი იმყოფება შეიარაღებული ძალების, შეიარაღებისა და სამხედრო ბიუჯეტების შემცირების საკითხში, სტასენმა 7 აგვისტოს სხდომაზე განაცხადა, რომ ქვეკომიტეტის ხუთივე წევრი შეთანხმდა, რომ შეიარაღებული ძალების დონე უნდა შემცირდეს სამ ეტაპად შეერთებული შტატებისა და სსრ კავშირისთვის 2,5 მილიონ, 2,1 მილიონ და 1,7 მილიონ კაცამდე და ინგლისისა და საფრანგეთისთვის 750 ათას, 700 ათას და 650 ათას კაცამდე.

ამ განცხადებას შეუძლია შექმნას შთაბეჭდილება, რომ ყველაფერი კარგად არის შეიარაღებული ძალებისა და ჩვეულებრივი შეიარაღების შემცირების საკითხში. საკმარისია სულ პატარა ღონისძიება — და შეთანხმება ხელმოწერილი იქნება.

სამწუხაროდ, თქვა საბჭოთა წარმომადგენელმა, საქმის რეალური მდგომარეობა შეიარაღებული ძალების, შეიარაღებისა და სამხედრო ხარჯების შემცირების საკითხში არ იძლევა დამშვიდების საფუძველს. ქვეკომიტეტის მუშაობის დასაწყისშივე, თითქმის 5 თვის წინათ, საბჭოთა დელეგაციამ შემოიტანა წინადადება განიარაღების ფართო პროგრამის შესახებ, რომელიც სხვა ღონისძიებათა შორის შეიცავდა შეიარაღებული ძალებისა და შეიარაღების მნიშვნელოვანი შემცირების ღონისძიებებს. შემოტანილი იყო აგრეთვე ასეთ შემცირებათა განხორციელების კონკრეტული წესი და მათი შესრულებისადმი მეთვალყურეობის კონტროლის ღონისძიებანი.

მართებულია აქვე გავიხსენოთ, რომ დონეებს, სადამდეც უნდა შემცირდეს დიდი სახელმწიფოების შეიარაღებული ძალები, სახელდობრ — შეერთებული შტატებისა და სსრ კავშირისათვის თავდაპირველად 2,5 მილიონ კაცამდე, ხოლო შემდეგ 1,5 მილიონ კაცამდე და ინგლისისა და საფრანგეთისათვის შესაბამისად 750 ათასამდე და 650 ათას კაცამდე, თავის დროზე არა მარტო მხარს უჭერდნენ დასავლეთის სახელმწიფოები, არამედ თავდაპირველად ეს დონეები თვითონ მათ წამოაყენეს.

როგორ მოეკიდნენ შეერთებული შტატები და დასავლეთის სხვა სახელმწიფოები საბჭოთა კავშირის ამ წინადადებას?

საკმარისია გადავსინჯოთ ქვეკომიტეტის ოქმები, რომ დავინახოთ, რომ დასავლეთის სახელმწიფოთა დელეგაციებმა თავდაპირველად საერთოდ უარი თქვეს განეხილათ დიდ სახელმწიფოთა შეიარაღებული ძალების მნიშვნელოვანი შემცირების საკითხი. ისინი თანხმდებოდნენ განეხილათ საკითხი მხოლოდ შეიარაღებული ძალების შეზღუდული შემცირების შესახებ, აცხადებდნენ რა, რომ ისინი არ დათანხმდებიან შემცირდეს შეერთებული შტატების შეიარაღებული ძალები 2,5 მილიონ კაცზე უფრო დაბლა, ხოლო საფრანგეთის და ინგლისისა — 750 ათას კაცზე დაბლა.

საკმარისია შევადაროთ დასავლეთის სახელმწიფოთა შეიარაღებული ძალების ამეკამად არსებული რიცხვი იმ დონეებს, რომლებიც მათ წამოაყენეს, რომ დავინახოთ, რომ ზოგიერთი ქვეყნის მიმართ ეს მოასწავებდა შეიარაღებული ძალების ახლანდელი რიცხვის შენარჩუნებას ან მათ გადიდებასაც კი, ხოლო სხვა ქვეყნების მიმართ საქმე გათავდებოდა სრულიად უმნიშვნელო შემცირებით.

დასავლეთის სახელმწიფოები ცდილობენ შეინარჩუნონ დიდი შეიარაღებული ძალები, ასაბუთებენ რა ამას განსაკუთრებული ვალდებულებებით, რომლებიც თითქოს ნაკისრი აქვთ მთელ მსოფლიოში. მაგრამ ასეთი მოსაზრებები არამც და არამც არ გამოდგება გამართლებად, რადგან გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის ქვეკომიტეტის წინაშე დასახულია ამოცანა შეიმუშაოს შეთანხმება შეიარაღებული ძალების არსებითი შემცირების შესახებ, და მშვიდობისა და საერთაშორისო უშიშროების დაცვის ინტერესები ასეთ არსებითს შემცირებას მოითხოვს.

თავისთავად იგულისხმება, რომ საბჭოთა კავშირი ვერ დაეთანხმება იმას, რომ საქმე ამოიწუროს შეთანხმებით, რომელიც ფაქტიურად დაადასტურებს გაბერილი შეიარაღებული ძალების შენარჩუნებას.

ამასთან ერთად შეერთებული შტატები, როგორც ჩანს, მიუხედავად იმისა, რომ სსრ კავშირისა და შეერთებული შტატების მდგომარეობა თანაბარი არ არის საზღვრების სიგრძის და მათი დაცვის სტრატეგიული პირობების ხვრივ იმის გამო, რომ სსრ კავშირის გარშემო არის შეერთებული შტატების და სამხედრო ბლოკების ჯარები და სამხედრო ბაზები, უარს არ იტყვიან საქმე ამოწურონ ორივე სახელმწიფოს შეიარაღებული ძალების მათთვის ხელსაყრელი გათანაბრებით 2,5 მილიონი კაცის დონეზე. ყველასთვის აშკარაა, რომ შეერთებული შტატები, როცა მათ ამდენი ჯარისკაცი ჰყავთ თოფფქვეშ. ინარჩუნებენ იმის სრულ შესაძლებლობას, რომ თავიანთი მილიონიანი არმია იყოლიონ უცხოეთის სამხედრო ბაზებზე სსრ კავშირის ახლოს და სამხედრო უპირატესობა ეძლევათ სსრ კავშირთან შედარებით. თავს არიდებენ რა თავიანთი შეიარაღებული ძალების მნიშვნელოვან შემცირებას (1-1,5 მილიონ კაცამდე), რაც ნამდვილად იქნებოდა სამხედრო შეტაკებათა საფრთხის გადაჭრით შემცირების მომასწავებელი და გამოიწვევდა სამხედრო დაძაბულობის მოსპობას და საერთაშორისო ნდობის ზრდას, შეერთებული შტატები ფაქტიურად ხელს უშლიან იმას, რომ გადაიჭრას ჩვეულებრივი შეიარაღებისა და შეიარაღებული ძალების შემცირების საკითხი.

პოზიცია, რომელიც დასავლეთის სახელმწიფოებმა დაიკავეს ამ საკითხში, აშკარად უსაფუძვლოა, იქ თავი ბოლოს არ ეგმის. ერთი მხრივ, ამტკიცებენ, რომ საბჭოთა კავშირს თითქოს უდიდესი უპირატესობა ჰქონდეს შეიარაღებული ძალებისა და ჩვეულებრივი შეიარაღების მხრივ. ეს მტკიცება ლამის გამოიყენონ სამხედრო ბლოკების შეკოწიწების, თავიანთ არსენალში ატომური იარაღისა და მისი გამოყენების უფლების შენარჩუნების პოლიტიკის მთავარ გასამართლებელ საბუთად. მეორე მხრივ კი, როცა საბჭოთა კავშირი მოითხოვს მოხდეს შეიარაღებული ძალების არსებითი შემცირება, მის წინადადებას დასავლეთის სახელმწიფოები მტრულად ხვდებიან და სხვადასხვა საბაბს აყენებენ მის უარსაყოფად.

დასავლეთის სახელმწიფოთა ახლანდელ განცხადებას იმის შესახებ, რომ ისინი მზად არიან შეამცირონ შეერთებული შტატებისა და სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალები 2,1 მილიონ და 1,7 მილიონ კაცის დონემდე, არსი გამოცლილი აქვს იმით, რომ თვითეული ამ დონის შესახებ დასავლეთის სახელმწიფოები დაჟინებით მოითხოვენ მოეწყოს დამატებითი მოლაპარაკება, ამასთან თანხმობას რომელიმე ამ შემცირებაზე ისინი განაპირობებენ უმნიშვნელოვანესი პოლიტიკური პრობლემების მოწესრიგებით. მაგრამ განა ცხადი არ არის, რომ შეუძლებელია შედგეს საერთაშორისო პოლიტიკური პრობლემების მოწესრიგების განრიგება? განა აშკარა არ არის, რომ ერთი პრობლემის გადაჭრის მეორე პრობლემასთან დაკავშირება იმას ნიშნავს, რომ გაართულნ საქმე და გააჭიანურონ თვითეული მათგანის მოწესრიგება?

ამავე დროს ინგლისის მთავრობის „თეთრ წიგნში“ განიარაღების საკითხებზე პირდაპირ აღნიშნულია, რომ შეიარაღებული ძალების შემდგომი შემცირება 2,5 მილიონ კაცზე უფრო შეერთებული შტატებისათვის და 750 ათას კაცზე უფრო ინგლისისა და საფრანგეთისათვის „დამოკიდებული იქნება პროგრესზე უმნიშვნელოვანესი საერთაშორისო პოლიტიკური პრობლემების გადაჭრაში“. თუ სხვა დოკუმენტებს მივმართავთ, კომუნიკაში, რომლითაც დამთავრდა შეერთებული შტატების პრეზიდენტ ეიზენჰაუერსა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის კანცლერ ადენაუერს შორის მოლაპარაკება, რომელიც ვაშინგტონში მოეწყო მაისის დამლევს, ხაზგასმით აღინიშნა, რომ საერთო შეთანხმება განიარაღების შესახებ „აუცილებლად უნდა გულისხმობდეს გერმანიის გაერთიანების პრობლემის წინასწარ გადაჭრას“. დასავლეთის ოთხი სახელმწიფოს დეკლარაცია გერმანიის შესახებ, რომელსაც ხელი მოაწერეს 29 ივლისს ბერლინში, აცხადებს, რომ „განიარაღების ყოველმა ღონისძიებამ ევროპის მიმართ უნდა... მიიღოს მხედველობაში კავშირი ევროპის უშიშროებასა და გერმანიის გაერთიანებას შორის“.

თუ გავითვალისწინებთ, რომ დასავლეთის სახელმწიფოები შეიარაღებული ძალების რაიმე შემცირებას 2,5 მილიონი კაცის დონეზე უფრო არ ტოვებენ ნაწილობრივი განიარაღების შესახებ შეთანხმების ფარგალში, თავისთავად იგულისხმება დასკვნა, რომ ადენაუერის პირობებით გერმანიის პრობლემის გადაჭრა წამოყენებულია როგორც ასეთი შემცირების დაბრკოლება. დასავლეთის სახელმწიფოთა პოზიციას იმისაკენ მივყავართ, რომ რევანშისტულ ძალებს დასავლეთ გერმანიაში ფაქტიურად ენიჭებათ ვეტოს უფლება განიარაღების მთელი პრობლემის და განიარაღების ყოველი თავდაპირველი ღონისძიების გადაჭრაშიც კი.

შეთანხმების უსწრაფესი მიღწევის ინტერესებისათვის საბჭოთა კავშირმა განაცხადა, რომ იგი მზად არის „აიწიოს ანგარიში შეერთებული შტატების წინადადებებს შეიარაღებული ძალების სამ ეტაპად — ჯერ 2,5 მილიონ კაცამდე, შემდეგ კი 2,1 და 1,7 მილიონ კაცამდე, შემდეგ კი 2,1 და 1,7 მილიონ კაცამდე შემცირების შესახებ.

ჩვენ მზად ვართ გადავდგათ ასეთი ნაბიჯი, მიუხედავად იმისა, რომ უფრო სამართლიანად და საერთო ინტერესების შესაბამისად მიგვაჩნია უფრო დაბალ დონემდე 1-1,5 მილიონ კაცამდე შემცირება. მაგრამ ასეთ შემცირებაზე შეიძლება დავთანხმდეთ მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მას რეალური მნიშვნელობა ექნება და შეთანხმების ხელისმოწერის შემდეგ მისი განხორციელება საეჭვო არ იქნება.

თავის გამოსვლაში 7 აგვისტოს სტასენი აღნიშნავდა, რომ შეთანხმების მისაღწევად საჭიროა მოლაპარაკების ყველა მონაწილის ღონისძიებანი. ჩვენ განვახორციელეთ ასეთი ღონისძიებანი, განაცხადა საბჭოთა წარმომადგენელმა და უფლება გვაქვს მოველოდეთ ახლა დასავლეთის სახელმწიფოთა შემხვედრ ღონისძიებებს. თუ დასავლეთის სახელმწიფოები მოხსნიან წინასწარ პირობებს, რომლებიც ახლა წამოყენებულია როგორც შეიარაღებული ძალების მნიშვნელოვანი შემცირების შესახებ შეთანხმების ბარიერი, მაშინ შეიძლება ნამდვილი საფუძვლით ვთქვათ, რომ მომზადებულია ნიადაგი სახელმწიფოთა შეიარაღებული ძალების შემცირების საკითხში შეთანხმებისათვის.

საქმის ინტერესები მოითხოვს, რომ დასავლეთის სახელმწიფოებმა მოგვცენ ნათელი და არაორაზროვანი პასუხი: მზად არიან თუ არა ისინი შეთანხმებაში ჩაწერონ სახელმწიფოთა მტკიცე და გარკვეული ვალდებულება 2,5 მილიონ კაცის დონეზე უფრო შეიარაღებული ძალების შემცირების შესახებ რაიმე წინასწარი პირობის დაუდებლად და შემცირების თვითეული ეტაპის შესახებ განსაკუთრებულ მოლაპარაკების მოუწყობლად.

სანამ ასეთი ნათელი დადებითი პასუხი არ არის, არ შეიძლება ვქნიდოთ ილუზიებს, თითქოს ჩვენ ამ საკითხზე შეთანხმების წინაშე ვიყოთ.

შემცირდეს ჩვეულებრივი შეიარაღება და სამხედრო ბიუჯეტები

სტასენმა შემდეგ თქვა, რომ ქვეკომიტეტის ყველა წევრი ეთანხმება იმას, რომ უნდა მოხდეს შეიარაღების შემცირება. ჩვენ შორის, თქვა საბჭოთა წარმომადგენელმა, მართლაც არის თანხმობა ჩვეულებრივი შეიარაღების შემცირების განხორციელებისადმი საერთო მიდგომის შესახებ. მაგრამ ეს შეთანხმება თავისთავად განიარაღების სხვა ღონისძიებათა განუხორციელებლად ცოტა რამეს იძლევა წინსვლისათვის.

საბჭოთა კავშირმა თავის 30 აპრილის წინადადებაში აზრი გამოთქვა, რომ მიღწეულ იქნას შეთანხმება სახელმწიფოთა სამხედრო ბიუჯეტების 15 პროცენტით შემცირების შესახებ. როგორ მოეკიდნენ დასავლეთის სახელმწიფოები საბჭოთა კავშირის ამ წინადადებას? თუ შეერთებული შტატები პირველად მოითხოვდნენ სამხედრო ბიუჯეტების ნაკლები ოდენობით — 10 პროცენტით შემცირების განხორციელებას, შემდგომი მოლაპარაკების მსვლელობაში საერთოდ აღარ გვსმენია მათი ეს წინადადება, და მათ მთელი საქმე ამოწურეს საერთო განცხადებებით, რომ საჭიროა სამხედრო ხარჯების შემცირება. იმისათვის, რომ ამ საკითხში ქვეკომიტეტს შეეძლოს წინსვლა, საჭიროა დასავლეთის სახელმწიფოთა ნათელი და არაორაზროვანი პასუხი: თანახმა არიან თუ არა ისინი შეთანხმდნენ სამხედრო ხარჯების 15 პროცენტით შემცირების შესახებ, როგორც ეს საბჭოთა კავშირმა მოითხოვა.

ნათქვამიდან გამოდის, რომ, მიუხედავად დასავლეთის სახელმწიფოთა წარმომადგენლების არაერთი განცხადებისა, რომ საბჭოთა კავშირის 30 აპრილის წინადადებებს დიდი მნიშვნელობა აქვს, დასავლეთის სახელმწიფოები დღემდე თავს არიდებენ საბჭოთა კავშირის ნათელ და მკაფიო წინადადებებზე პასუხის გაცემას. ყოველივე აქედან ნათლად ჩანს, დაამთავრა ვ. ა. ზორინმა, რომ შეიარაღებული ძალების, შეიარაღებისა და ბიუჯეტების შემცირების საკითხებზე ნამდვილი შეთანხმების მიღწევას ამეკამად აფერხებს დასავლეთის სახელმწიფოთა პოზიცია და ახლა მათზეა დამოკიდებული, ნამდვილად წავალთ წინ ამ საკითხის გადაჭრაში თუ ერთი ადგილი უნდა ვტკეპნოთ.

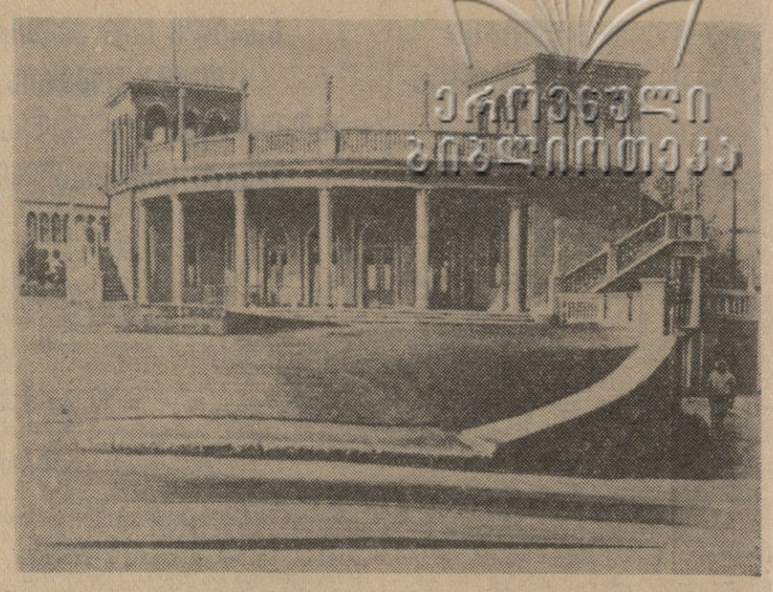

ამას წინათ წყალტუბოში საექსპლოატაციოდ გადაეცა კაფე-პავილიონის ორსართულიანი შენობა, რომელიც კურორტის ერთ-ერთ შესანიშნავ ნაგებობას წარმოადგენს. სურათზე: კაფე-პავილიონის საერთო ხედი.

ფოტო ლ. ხერხეულიძისა.

სსრ კავშირის პირველობაზე

„ა“ კლასი

კიშინიოვი, 13 აგვისტო. აქ გაიმართა მორიგი კალენდარული შეხვედრა სსრ კავშირის პირველობაზე ფეხბურთში „ა“ კლასის გუნდებს შორის. თამაშობდნენ ადგილობრივი „ბურევესტნიკისა“ და კუიბიშევის „კრილია სოვეტოვის“ ფეხბურთელები. გაიმარჯვეს მასპინძლებმა ანგარიშით 1:0

მოსწავლე მოჭადრაკეთა გუნდური პირველობა

საქართველოს მოსწავლე მოჭადრაკეები გაგრძელებენ ბრძოლას საბჭოთა კავშირის 1957 წლის მოსწავლე მოჭადრაკეების გუნდურ პირველობაზე, რომელიც ქ. ვლადიმირში მიმდინარეობს.

IV ტურში ისინი შეხვდნენ ტურნირის ერთ-ერთ ლიდერს — უკრაინის ნორჩ მოჭადრაკეთა გუნდს. ცხარე ბრძოლაში საქართველოს მოჭადრაკეები დამარცხდნენ ანგარიშით 5:7. სამაგიროდ მათ წარმატებით ითამაშეს V ტურში ბელორუსიელების წინააღმდეგ. ჩვენი რესპუბლიკის წარგზავნილებმა მატჩი მოიგეს ანგარიშით 8:4.

V ტურის შემდეგ რუსეთის ფედერაციის ნორჩ მოჭადრაკეებს 39 ქულა აქვთ, მოსკოვის — 38,5, უკრაინის — 37,5 ქულა, საქართველოს — 32,5 ქულა, აზერბაიჯანის — 31,5 ქულა.

შეჯიბრება სასტენდო სროლაში

ვაკეში, „მონკავშირის“ სტენდზე ექვს დღეს მიმდინარეობდა შეჯიბრება საქართველოს 1957 წლის პირად-გუნდურ პირველობაზე სასტენდო სროლაში.

შეჯიბრებაში მონაწილეობდნენ აფხაზეთის, აჭარის, ქ. მახარაძის, „მონკავშირის“ და ამიერკავკასიის საოლქო სამონადირეო საზოგადოების ნაკრები გუნდები.

„მონკავშირის“ გუნდმა, რომელშიც შედიოდნენ სპორტის ოსტატები ზ. მაჩხანელი, ვ. ჯაბახიძე, შ. ჩახნაშვილი, დ. ცაგარეიშვილი, ა. ხანანაშვილი და პირველთანრიგოსანი მსროლელები — ტ. კობერიძე, გ. დევდარიანი და მ. ყუროჩკინი, სროლის ოთხივე სახის კომპლექსში პირველი ადგილი დაიკავა და მოიპოვა საქართველოს 1957 წლის ჩემპიონის წოდება სასტენდო სროლაში.

პირად შეჯიბრებაში საქართველოს 1957 წლის ჩემპიონები გახდნენ: ადგილიდან და მისვლით სროლაში — სპორტის საერთაშორისო ოსტატი ზ. მაჩხანელი („მონკავშირი“), მრგვალ სტენდზე სროლაში — სპორტის ოსტატი ვ. ჯაბახიძე („მონკავშირი“), ჩემპიონი სროლის ამ სახეობაში — ბ. ანტონოვი (ამიერკავკასიის საოლქო სამონადირეო საზოგადოება) და წყვილ სამიზნეებზე სროლაში სპორტის ახალგაზრდა ოსტატი ლ. სიმონიანი („მონკავშირი“).

ქალთა შორის სროლის ოთხივე სახეობაში უძლიერესი იყო პირველთანრიგოსანი ე. მელიქიშვილი („მონკავშირი“), რომელმაც რესპუბლიკის ჩემპიონობა მოიპოვა.

მოძმე რესპუბლიკების ჭრამვაელთა მეგობრობა

ამ დღეებში მოძმე სომხეთის დედაქალაქ ერევნიდან დაბრუნდა თბილისის ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოს დელეგაცია, რომლის მიზანი იყო გასული წლის სოციალისტური შეჯიბრების შედეგების შეჯამება და ახალი, 1957 წლის სოციალისტური შეჯიბრების ხელშეკრულების დადება.

უნდა ითქვას, რომ ერევნისა და თბილისის ტრამვაის მუშა-მოსამსახურეთა მიერ შემდგარმა ჟიურიმ გასული წლის შედეგების მიხედვით 1956 წლის სოციალისტურ შეჯიბრებაში გამარჯვებულად ცნო თბილისის ტრამვაისა და ტროლეიბუსის სამმართველო.

გაუზიარეს რა ერთმანეთს თავიანთი საწარმოო გამოცდილება, ერევნისა და თბილისის ტრამვაის დელეგაციებმა ხელი მოაწერეს 1957 წლის სოციალისტური შეჯიბრების ხელშეკრულებას, სადაც მთავარი ყურადღება დათმობილი აქვს ოქტომბრის რევოლუციის მე-40 წლისთავის ღირსეულად შეხვედრას, მგზავრთა გადაყვანის, ვაგონების ხაზზე გაშვების და მუშა-მოსამსახურეთა საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესების საკითხებს.

მასპინძლებმა სტუმრებს დაათვალიერებინეს სომხეთის დედაქალაქის ახალი მშენებლობანი.

ტრადიციულმა შეხვედრამ გულთბილ და მეგობრულ ვითარებაში ჩაიარა. წარმატებით ხვდებიან რა დიდი ოქტომბრის მე-40 წლისთავს, თბილისელმა ტრამვაელებმა იკისრეს ახალი ვალდებულება — თბილისის მშრომელებს ვადაზე ადრე გადასცენ ორი არქიტექტურულად გაფორმებული სამგზავრო პავილიონი, ხოლო ტრამვაის მუშა-მოსამსახურეებს ორი კეთილმოწყობილი საცხოვრებელი სახლი.

ამ ბოლო დროს თბილისში აშენდა და საექსპლოატაციოდ გადაეცა ოთხი არქიტექტურულად გაფორმებული სამგზავრო პავილიონი. რამდენიმე დღის წინათ მაგნიტოგორსკის ქუჩაზე დაიწყო ახალი სამგზავრო პავილიონის მშენებლობა, ხოლო ამ დღეებში ტრამვაელები დაიწყებენ სოფალავით მეათე პავილიონის მშენებლობას წიაქვილკომბინატის მახლობლად.

ორივე პავილიონი საექსპლოატაციოდ გადაეცემა ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მე-40 წლისთავზე.

მ. ჩოგბოლავშვილი.

რედაქტორი ბ. ფირცხალავა.

ატომური და წყალბადის იარაღის აკრძალვის მესამე საერთაშორისო კონფერენციაზე

ტოკიო, 12 აგვისტო. (საკდესი). დღეს ტოკიოში დაიწყო ატომური და წყალბადის იარაღის აკრძალვის მესამე საერთაშორისო კონფერენციის პლენარული სხდომები. უზარმაზარ დარბაზში შეიკრიბა 10 ათასზე მეტი კაცი — იაპონიის სხვადასხვა ქალაქისა და პრეფექტურის წარმომადგენლები, მშვიდობისათვის და ატომური და წყალბადის იარაღის აკრძალვისათვის მოძრაობის აქტივისტები. კონფერენციას ესწრებიან 22 სხვადასხვა ქვეყნისა და 7 საერთაშორისო ორგანიზაციის დელეგატები.

კონფერენცია გახსნა იაპონიის ცნობილმა საზოგადო მოღვაწემ ხატანაკამ, რის შემდეგ არჩეულ იქნა კონფერენციის პრეზიდიუმი და მუშა კომიტეტი, რომელშიც შევიდნენ უცხოეთის დელეგაციების ხელმძღვანელები, აგრეთვე იაპონიის მშვიდობის მოძრაობის გამოჩენილი მოღვაწეები.

მოხსენებები მოსამზადებელი სხდომების მუშაობის შედეგებისა და კონფერენციის ამოცანების შესახებ გააკეთეს კონფერენციის გენერალურმა მდივანმა კაორუ იასუიმ და ცნობილმა ავსტრალიელმა მებრძოლმა მშვიდობისათვის მოროუმ.

კაორუ იასუიმ, კერძოდ, აღნიშნა, რომ საჭიროა მსოფლიოს მთელი ძალების გაერთიანება, რათა განხორციელდეს კაცობრიობის ერთ-ერთი მთავარი ამოცანა ახლანდელ ეტაპზე — ატომგულის იარაღის აკრძალვა. აღნიშნა რა, რომ ზოგიერთ ქვეყანაში გრძელდება ატომური ომის გაჩაღებისათვის მზადება, იასუიმ განაცხადა, რომ ამასთან დაკავშირებით ახლანდელ კონფერენციას და საერთოდ მშვიდობის საქმისათვის მებრძოლთ კიდევ უფრო დიდი პასუხისმგებლობა ეკისრებათ. ატომგულის იარაღის აკრძალვის მთავარ ამოცანასთან ერთად, თქვა მან, კონფერენციამ უნდა განიხილოს და მიიღოს გადაწყვეტილება აგრეთვე სხვა დიდმნიშვნელოვან პრობლემებზე, ისეთებზე, როგორიც არის სხვის ტერიტორიებზე სამხედრო ბაზების ლიკვიდაცია, სხვა ქვეყნებში ატომგულის იარაღის შეტანის აკრძალვა, ყველა სამხედრო ბლოკისა და კავშირის ლიკვიდაცია და საყოველთაო განიარაღების მიღწევა.

კონფერენციაზე წაიკითხეს პრემიერ-მინისტრ კისინა და ტოკიოს ქალაქის ხელისუფალთა მისალმებები. კონფერენციის დელეგატებს მისალმებით მიმართეს იაპონიის სოციალისტური პარტიის თავმჯდომარემ სუძუკიმ, იაპონიის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ნოსაკამ და ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიის წარმომადგენელმა.

ამის შემდეგ დაიწყო კონფერენციის დელეგატების გამოსვლები. ტოკიოს უნივერსიტეტის ყოფილმა რექტორმა ნამბარამ დაჰსწრეთ მოაგონა, რომ ახლა, ატომის ენერგიის საუკუნეში, საჭიროა რაც შეიძლება მეტ ღონისძიებათა მიღება, რათა ადამიანთა ძალები და გონები მოხმარდეს ამ ენერგიის გამოყენებას მშვიდობიანი მიზნით და წინააღმდეგობა გაეწიოს დაჩანგრეველი ატომგულის იარაღის შექმნას, დაგროვებასა და გამოყენებას. ხალხთა ხმა. თქვა შემდეგ ორატორმა, დიდი ძალაა და საჭიროა ხალხებმა მთელი ძალით აღიმაღლონ ხმა ატომგულის იარაღის წინააღმდეგ, ომის წინააღმდეგ, მთელი კაცობრიობის მშვიდობისა და აყვავებისათვის.

ამერიკის დელეგატმა ჰომერ ჯაკმა თავის სიტყვაში თქვა, რომ რიგითი ამერიკელები დღემდე განიცდიან სირცხვილისა და დანაშაულის გრძნობას ამერიკის ავიაციის მიერ იაპონიის ქალაქების ხიროსიმასა და ნაგასაკის ბარბაროსული ატომური დაბომბვისათვის. გამოთქვა რა კმაყოფილება იმის გამო, რომ მოსამზადებელი სხდომების მსვლელობაში მას და მის ამერიკელ კოლეგებს მოუხდათ მუშაობა ჩინეთის, იაპონიისა და სხვა ქვეყნების დელეგატებთან ერთად, ორატორმა განაცხადა, რომ ახლანდელი კონფერენციის ამოცანაა გადაჭრით მოსთხოვოს დიდი სახელმწიფოების მთავრობებს დაუყოვნებლივ და უთუოდ შეწყვიტონ ატომგულის გამოცდა, კანონგარეშე გამოაცხადონ ატომგულის იარაღი და განაზორციელონ საყოველთაო განიარაღება.

კონფერენციის მონაწილენი გულთბილად შეხვდნენ საბჭოთა დელეგაციის მეთაურის ი. ა. კაიროვის გამოსვლას. საბჭოთა კავშირს, თქვა ი. ა. კაიროვმა, არ განუცდია ატომური დაბომბვა, როგორც იაპონიამ განიცადა. მაგრამ საბჭოთა ხალხმა კარგად იცის, თუ რა მოაქვს ომს, იცის, თუ რა არის დედებისა და ობლების მწუხარება და ცრემლი, რა არის ადამიანის ხელით შექმნილი კულტურის უძვირფასესი ძეგლების დანგრევა და მოსპობა. ჩვენ გვძულს სიკვდილი და გვიყვარს სიცოცხლე. შემოქმედება, შრომა. სწორედ ამიტომ საბჭოთა ხალხი იბრძვის ომის წინააღმდეგ, ატომური იარაღის წინააღმდეგ, ატომის ენერგიის გამოყენებისათვის მშვიდობიანი მიზნებისათვის ადამიანის საკეთილდღეოდ. სწორედ ამიტომ საბჭოთა ხალხი იზიარებს იაპონელ მოღვაწეთა შეშფოთებას მათი ქვეყნის ბედისათვის და მხარს უჭერს იაპონელი ხალხის ბრძოლას ატომგულის იარაღის აკრძალვისათვის. მოაგონა რა დამსწრეთ საბჭოთა მთავრობის ღონისძიებანი, რომელთა მიზანია შეთანხმების მიღწევა ატომგულის იარაღის გამოცდის, წარმოებისა და გამოყენების აკრძალვის შესახებ, ი. ა. კაიროვმა ნათლად ჩამოაყალიბა საბჭოთა კავშირის პოზიცია ამ საკითხში. დასასრულ საბჭოთა დელეგატმა გამოთქვა მტკიცე რწმენა, რომ მთელი პროგრესული კაცობრიობის გაერთიანებული ღონისძიებებით ამ კონფერენციაზე დასმული ამოცანა დადებითად იქნება გადაჭრილი.

საღამოს სხდომაზე სიტყვა წარმოთქვა ჩინეთის დელეგაციის მეთაურმა ცაი ტინ-კაიმ, რომელმაც ჩინეთის 600-მილიონიანი ხალხის სახელით გულითადი სალამი გადასცა კონფერენციის მონაწილეებს და იაპონელ მშვიდობისათვის მებრძოლთ. ხიროსიმასა და ნაგასაკის საშინელებათა მოგონება, თქვა ორატორმა, ადამიანებში იწვევს გულისტკივილსა და სიძულვილს იმათ მიმართ, ვინც გამოიყენა ადამიანების წინააღმდეგ ასეთი საშინელი იარაღი. მან ხაზგასმით აღნიშნა, რომ 12 წლის მანძილზე, რაც მას შემდეგ გავიდა, აღმფოთებისა და პროტესტის ტალღა ატომგულის იარაღის წინააღმდეგ დიდად გაძლიერდა და უდიდესი მამოძრავებელი ძალა გახდა. არ მივცემთ ნებას კვლავ ჩამოაგდონ ატომური ბომბი, არ დავუშვებთ ხიროსიმას გამეორებას — ეს ლოზუნგები, თქვა ცაი ტინ-კაიმ, მძლავრად გაისმის ამქამად დედამიწის ყველა კუთხეში. ჩინეთის დელეგატმა განაცხადა, რომ ჩინელ ხალხს, რომელიც მშვიდობიან შემოქმედებითს შრომას ეწევა, მშვიდობის დაცვის საქმე მიაჩნია თავის წმიდა მოვალეობად. მშვიდობა და არა ომი ესაჭიროება ჩინელ ხალხს, აგრეთვე მსოფლიოს ყველა ქვეყნის ხალხებს.

მან მოიწოდა სხვა ქვეყნების დელეგატებს ერთობლივი ღონისძიებებით მიაღწიონ ატომგულის იარაღის აკრძალვას, სოლიდარობის, მეგობრობისა და ურთიერთგაგების განმტკიცებას.

ახალი მსოფლიო ომის ხანძრის თავიდან ასაცილებლად მთელი მსოფლიოს მშვიდობისმოყვარე ძალების ერთიანობისადმი მგზნებარე მოწოდებად გაისმა ეგვიპტის დელეგატის ჰალედ მოჰიე ედ-დინის გამოსვლა. სწორედ მსოფლიოს ყველა პატიოსანი ადამიანის სოლიდარობამ და მხარდაჭერამ, განაცხადა მან, ხელი შეუშალა იმას, რომ აგრესია ეგვიპტის წინააღმდეგ მესამე მსოფლიო ომად გადაქცეულიყო. ატომგულის გამოცდა არ შეწყდება და ატომური იარაღის გამოყენების საფრთხე არ იქნება ლიკვიდირებული, ხაზგასმით აღნიშნა მან, თუ ყველა ქვეყნის ხალხებმა არ გაერთიანეს თავიანთი ძალები და ამ იარაღის აკრძალვის ამოცანას არ მოეკიდნენ, როგორც თავიანთ საარსებო საქმეს.

დღეს გამოვიდნენ აგრეთვე დელეგატები რამეშვარი ნერუ (ინდოეთი), ურტეაგა (ჩილე), რ